

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 12. júla 2018*

„Hospodárska súťaž – Kartely – Európsky trh elektrických káblov – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ – Jediné a nepretržité porušenie – Pripísateľnosť porušenia – Domnienka – Nesprávne posúdenie – Prezumpcia nevinoty – Právna istota – Zásada osobnej zodpovednosti – Neobmedzená právomoc“

Vo veci T-419/14,

The Goldman Sachs Group, Inc, so sídlom v New Yorku, New York (Spojené štáty), v zastúpení: W. Deselaers, J. Koponen a A. Mangiaracina, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: C. Giolito, L. Malferrari, H. van Vliet a J. Norris-Usher, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Prysmian SpA, so sídlom v Miláne (Taliansko),

Prysmian Cavi e Sistemi Srl, so sídlom v Miláne,

v zastúpení: C. Tesauro, F. Russo a L. Armati, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ v prvom rade na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie C(2014) 2139 final z 2. apríla 2014 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 101 [ZFEÚ] a článku 53 Dohody o EHP (AT.39610 – Elektrické káble), v rozsahu v akom sa týka žalobkyne, a subsidiárne na zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory A. M. Collins, sudcovia M. Kānčeva (spravodajkyňa) a R. Barents,

tajomník: L. Grzegorzcyk, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 28. marca 2017,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

A. Žalobkyňa a dotknuté odvetvie

- 1 Žalobkyňa, The Goldman Sachs Group, Inc., je americká spoločnosť, ktorá pôsobí ako korporátna banka a investičná spoločnosť v hlavných svetových finančných centrách. Od 29. júla 2005 do 28. januára 2009 bola prostredníctvom fondu GS Capital Partners V (ďalej len „fond GSCP V“) a ďalších prostredných spoločností nepriamou materskou spoločnosťou obchodnej spoločnosti Prysmian SpA, ako aj jej stopercentnej dcérskej spoločnosti Prysmian Cavi e Sistemi Srl (ďalej len „PrysmianCS“), predtým Pirelli Cavi e Sistemi Energia SpA, neskôr Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl. Prysmian a PrysmianCS spoločne tvoria skupinu Prysmian, celosvetového aktéra v odvetví podmorských a podzemných elektrických káblov.
- 2 Podmorské a podzemné elektrické káble sa používajú pod morom a pod zemou na prenos a distribúciu elektrickej energie. Zaraďujú sa do troch kategórií: kategória nízkeho napätia, kategória stredného napätia a kategória vysokého a veľmi vysokého napätia. Elektrické káble vysokého a veľmi vysokého napätia sú vo väčšine prípadov predávané v rámci projektov. Tieto projekty pozostávajú z kombinácie elektrického kábla a zariadení, inštalácií a dodatočných potrebných služieb. Elektrické káble vysokého a veľmi vysokého napätia sa predávajú na celom svete veľkým prevádzkovateľom celoštátnych sietí a iným elektrárenským podnikom, najmä v rámci verejných obstarávaní.

B. Správne konanie

- 3 Listom zo 17. októbra 2008 švédska spoločnosť ABB AB predložila Komisii Európskych spoločenstiev rad vyhlásení a dokumentov týkajúcich sa obmedzujúcich obchodných praktík v oblasti výroby a dodávok podzemných a podmorských elektrických káblov. Tieto vyhlásenia a dokumenty boli predložené v rámci žiadosti o zhovievavosť na základe oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (Ú. v. EÚ C 298, 2006, s. 17, ďalej len „oznámenie o spolupráci“).
- 4 Od 28. januára do 3. februára 2009 v nadväznosti na vyhlásenia spoločnosti ABB Komisia vykonala inšpekcie v priestoroch spoločností Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi Energia, ako aj iných dotknutých európskych spoločností, konkrétne spoločností Nexans SA a Nexans France SAS.
- 5 Dňa 2. februára 2009 japonské spoločnosti Sumitomo Electric Industries Ltd, Hitachi Cable Ltd a J-Power Systems Corp. podali spoločnú žiadosť o oslobodenie od pokuty v súlade s bodom 14 oznámenia o zhovievavosti alebo subsidiárne o zníženie pokuty podľa bodu 27 tohto oznámenia. V nadväznosti na to predložili Komisii ďalšie ústne vyhlásenia a iné dokumenty.
- 6 V priebehu vyšetrovania Komisia zaslala viacero žiadostí o informácie podľa článku 18 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mím. vyd. 08/002, s. 205) a bodu 12 oznámenia o zhovievavosti adresovaných podnikom v odvetví výroby a dodávok podzemných a podmorských elektrických káblov.

- 7 Dňa 30. júna 2011 Komisia začala konanie a prijala oznámenie o výhradách voči týmto právnickým osobám: Nexans France, Nexans, Pirelli & C. SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Energia, Prysmian, Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable, J-Power Systems, Furukawa Electric Co. Ltd, Fujikura Ltd, Viscas Corp., SWCC Showa Holdings Co. Ltd, Mitsubishi Cable Industries Ltd, Exsym Corp., ABB, ABB Ltd, Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding, nkt cables GmbH, NKT Holding A/S, Silec Cable SAS, Grupo General Cable Sistemas, SA, Safran SA, General Cable Corp., LS Cable & System Ltd, Taihan Electric Wire Co. Ltd a žalobkyňa.
- 8 Od 11. do 18. júna 2012 sa všetci adresáti oznámenia o výhradách s výnimkou spoločnosti Furukawa Electric zúčastnili na správnom pojednávaní pred Komisiou.
- 9 Rozsudkami zo 14. novembra 2012, Nexans France a Nexans/Komisia (T-135/09, EU:T:2012:596) a zo 14. novembra 2012, Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi Energia/Komisia (T-140/09, neuvverejnený, EU:T:2012:597), Všeobecný súd čiastočne zrušil rozhodnutia o inšpekcii adresované na jednej strane Nexans a Nexans France, a na druhej strane Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi Energia, v rozsahu v akom sa týkali iných elektrických káblov ako podmorských a podzemných káblov vysokého napätia a materiálu spojeného s týmito inými káblami a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Dňa 24. januára 2013 spoločnosti Nexans a Nexans France podali odvolanie proti prvému z týchto rozsudkov. Súdny dvor rozsudkom z 25. júna 2014, Nexans a Nexans France/Komisia (C-37/13 P, EU:C:2014:2030), toto odvolanie zamietol.
- 10 Dňa 2. apríla 2014 Komisia prijala rozhodnutie C(2014) 2139 final týkajúce sa konania podľa článku 101 [ZFEÚ] a článku 53 Dohody o EHP (vec AT.39610 – Elektrické káble) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

C. Napadnuté rozhodnutie

1. Dotknuté porušenie

- 11 Článok 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že viaceré podniky sa počas rôznych období zúčastňovali na jedinom a pokračujúcom porušovaní článku 101 ZFEÚ v „odvetví podzemných a/alebo podmorských elektrických káblov (veľmi) vysokého napätia“. Komisia v podstate konštatovala, že od februára 1999 do konca januára 2009 sa hlavní európski, japonskí a juhokórejskí výrobcovia podmorských a podzemných elektrických káblov zúčastňovali na sieti multilaterálnych a bilaterálnych stretnutí a na kontaktoch smerujúcich k obmedzeniu konkurencie pre projekty podzemných a podmorských elektrických káblov (veľmi) vysokého napätia na špecifických územiach rozdelením si trhov a klientov a tým skresľovaním normálneho postupu hospodárskej súťaže (odôvodnenia 10 až 13 a 66 uvedeného rozhodnutia).
- 12 V napadnutom rozhodnutí Komisia zastávala názor, že kartel sa skladal z dvoch hlavných vetiev, ktoré predstavovali zložený celok. Konkrétnejšie podľa nej kartel skladal z dvoch častí, a to:
  - „vetva A/R kartelu“, ktorá spojila európske podniky, všeobecne nazývané „členovia R“, japonské podniky, označené ako „členovia A“ a, napokon, juhokórejské podniky, označené ako „členovia K“. Uvedená vetva umožnila realizovať cieľ rozdelenia území a klientely európskych, japonských a juhokórejských výrobcov. Toto rozdelenie sa uskutočnilo podľa dohody o „území vlastného štátu“ podľa ktorej sa japonskí a juhokórejskí výrobcovia zdržali vstúpiť do konkurencie pri projektoch realizovaných na „území vlastného štátu“ európskych výrobcov, zatiaľ čo európski výrobcovia sa zaviazali zotrvať mimo trhov Japonska a Južnej Kórey. S tým sa spájalo rozdelenie projektov vo „vývozných územiach“, teda vo zvyšku sveta s výnimkou najmä Spojených štátov, ktoré počas určitého obdobia rešpektovalo „kvótu 60/40“, ktorá znamenala, že 60% projektov bolo vyhradených pre európskych výrobcov a 40% zostávalo pre ázijských výrobcov,

- „európska vetva kartelu“, ktorá znamenala rozdelenie území a klientov európskymi výrobcami pre projekty, ktoré sa mali realizovať na európskom „domácom území“ alebo zadané európskym výrobcom (pozri bod 3.3 uvedeného napadnutého rozhodnutia a najmä odôvodnenia 73 a 74 tohto rozhodnutia).
- 13 Komisia konštatovala, že účastníci kartelu zaviedli povinnosť oznamovania údajov s cieľom umožniť sledovanie dohôd o rozdelení (odôvodnenia 94 až 106 a 111 až 115 napadnutého rozhodnutia).
- 14 Vzhľadom na úlohu, ktorú zohrávali rôzni účastníci kartelu pri jeho zavádzaní, ich Komisia rozdelila do troch skupín. Na úvod definovala tvrdé jadro kartelu, ku ktorému patrili na jednej strane európske podniky: Nexans France a dcérske podniky Pirelli & C., predtým Pirelli SpA, ktoré sa postupne zúčastňovali na karteli, a Prysmian Cavi e Sistemi Energia, a na druhej strane japonské podniky Furukawa Electric, Fujikura a ich spoločný podnik Viscas, ako aj Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a ich spoločný podnik J-Power Systems (odôvodnenia 545 až 561 napadnutého rozhodnutia). V nadväznosti na to odlíšila skupinu podnikov, ktoré neboli súčasťou tvrdého jadra, ale ktoré napriek tomu nebolo možné považovať za marginálnych aktérov kartelu a do tejto skupiny zaradila ABB, Exsym, Brugg Kabel a subjekt, ktorý tvorili Sagem SA, Safran a Silec Cable (odôvodnenia 562 až 575 uvedeného rozhodnutia). Napokon sa domnievala, že Mitsubishi Cable Industries Ltd, SWCC Showa Holdings, LS Cable & System, Taihan Electric Wire a nkt cables boli marginálni účastníci kartelu (odôvodnenia 576 až 594 tohto rozhodnutia).

2. Zodpovednosť žalobkyne

- 15 Zodpovednosť žalobkyne bola konštatovaná z dôvodu výkonu jej rozhodujúceho vplyvu ako materskej spoločnosti voči spoločnostiam Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi Energia od 29. júla 2005 do 28. januára 2009.
- 16 Komisia najmä po prvé predpokladala, že vzhľadom na zásady stanovené judikatúrou súdu Európskej únie Prysmian uplatňovala rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti Prysmian Cavi e Sistemi Energiana trhu prinajmenšom od 29. júla 2005 do 28. januára 2009 a že žalobkyňa uplatňovala rozhodujúci vplyv na správanie spoločností Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi Energia na trhu prinajmenšom od 29. júla 2005 do 3. mája 2007 (odôvodnenie 782 napadnutého rozhodnutia).
- 17 Po druhé Komisia dospela k záveru na základe analýzy hospodárskych, organizačných a právnych väzieb žalobkyne s jej dcérskymi spoločnosťami, že žalobkyňa skutočne uplatňovala rozhodujúci vplyv na správanie spoločností Prysmian, ako aj Prysmian Cavi e Sistemi Energia na trhu prinajmenšom od 29. júla 2005 do 28. januára 2009 (odôvodnenie 783 napadnutého rozhodnutia).

3. Uložená pokuta

- 18 V článku 2 písm. f) napadnutého rozhodnutia sa žalobkyni ukladá pokuta vo výške 37 303 000 eur „spoločne a nerozdielne“ so spoločnosťami PrysmianCS a Prysmian za jej účasť v karteli v období od 29. júla 2005 do 28. januára 2009.
- 19 Na účely výpočtu výšky pokút Komisia uplatnila článok 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 a metodiku uvedenú v usmerneniach k metóde stanovenia pokút z roku 2006 uložených podľa [uvedeného článku] (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia k metóde stanovenia pokút z roku 2006“).
- 20 Po prvé, pokiaľ ide o základnú sumu pokút, po určení príslušnej hodnoty predajov v súlade s bodom 18 usmernení pre stanovenie pokút z roku 2006 (odôvodnenia 963 až 994 napadnutého rozhodnutia) Komisia stanovila pomer tejto hodnoty predajov odrážajúcu závažnosť porušenia v súlade s bodmi 22 a 23 uvedených usmernení. V tejto súvislosti sa domnievala, že porušenie svojou povahou

predstavovalo jedno z najzávažnejších obmedzení hospodárskej súťaže, čo odôvodňovalo sadzbu závažnosti 15 %. Rovnako uplatnila zvýšenie koeficientu závažnosti o 2 % pre všetkých adresátov z dôvodu kumulovaného podielu na trhu, ako aj prakticky celosvetového rozsahu kartelu, ktorý pokrýval celé územie Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP). Okrem iného zastávala najmä názor, že správanie európskych podnikov poškodzovalo hospodársku súťaž viac než správanie iných podnikov, keďže okrem ich účasti na „vetve A/R kartelu“ si európske podniky medzi sebou rozdeľovali projekty elektrických káblov v rámci „európskej vetvy kartelu“. Z tohto dôvodu Komisia stanovila pomer hodnoty predajov, ktoré treba zohľadniť z dôvodu závažnosti porušenia, na 19% pre európske podniky a na 17 % pre ostatné podniky (odôvodnenia 997 až 1010 uvedeného rozhodnutia).

- 21 Pokiaľ ide o násobný koeficient týkajúci sa dĺžky trvania porušovania, Komisia vo vzťahu k žalobkyni stanovila koeficient 3,5 za obdobie od 29. júla 2005 do 28. januára 2009. Okrem toho zohľadnila v základnej sume pokuty dodatočnú sumu, a to vstupný poplatok, zodpovedajúcu 19 % hodnoty predajov (odôvodnenia 1011 až 1016 napadnutého rozhodnutia).
- 22 Po druhé, pokiaľ ide o úpravy základnej sumy pokuty, Komisia nekonštatovala priťažujúce okolnosti, ktoré by mohli ovplyvniť základnú sumu pokuty stanovenú vo vzťahu ku každému z účastníkov kartelu, s výnimkou spoločnosti ABB. Naproti tomu pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti, rozhodla sa odzrkadliť vo výške pokuty úroveň účasti jednotlivých podnikov pri uskutočňovaní kartelu. Znížila preto o 10% základnú sumu pokuty, ktorá sa mala uložiť marginálnym účastníkom kartelu, a o 5% základnú sumu pokuty, ktorá sa mala uložiť podnikom, ktorých zapojenie do kartelu bolo priemerné. Okrem toho poskytla spoločnostiam Mitsubishi Cable Industries a SWCC Showa Holdings za obdobie predchádzajúce vytvoreniu spoločnosti Exsym, ako aj spoločnostiam LS Cable & System a Taihan Electric Wire dodatočné zníženie pokuty o 1 % za to, že nemali vedomosť o určitých aspektoch jediného a pokračujúceho porušovania, a za absenciu ich zodpovednosti za ne. Naopak žiadne zníženie základnej sumy pokuty nebolo poskytnuté podnikom patriacim k tvrdému jadrú kartelu, vrátane žalobkyne (odôvodnenia 1017 až 1020 a 1033 napadnutého rozhodnutia). Okrem toho Komisia na základe uplatnenia usmernení pre stanovenie pokút z roku 2006 poskytla dodatočné 3 % zníženie uloženej pokuty spoločnosti Mitsubishi Cable Industries z dôvodu jej účinnej spolupráce mimo rámca oznámenia o zhovievavosti (odôvodnenie 1041 uvedeného rozhodnutia).

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 23 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 17. júna 2014 žalobkyňa podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 24 Podaniami doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 2. a 11. októbra 2014 spoločnosti Prysmian a PrysmianCS na jednej strane a European Private Equity and Venture Capital Association (Európske združenie private equity a rizikového kapitálu) na druhej strane podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov Komisie.
- 25 Uzneseniami z 25. júna 2015 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu (v predchádzajúcom zložení) na jednej strane povolil vstup vedľajších účastníkov spoločností Prysmian a PrysmianCS do konania, ktoré požadovali tieto spoločnosti, a nariadil, aby im boli doručené vyjadrenia žalobkyne a Komisie v znení, ktoré nie je dôverné. Na druhej strane zamietol návrh na vstup vedľajšieho účastníka združenia European Private Equity and Venture Capital Association do konania.
- 26 Vedľajší účastníci konania predložili svoje vyjadrenia vedľajších účastníkov konania 29. októbra 2015. Listami zo 14. januára 2016 a 5. februára 2016 Komisia a žalobkyňa predložili svoje pripomienky k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania.

- 27 Uznesením zo 14. septembra 2016 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu (v predchádzajúcom zložení) čiastočne vyhovel žiadosti žalobkyne a Komisie o dôverné zaobchádzanie, pokiaľ boli spochybnené vedľajšími účastníkmi konania.
- 28 Vzhľadom na to, že sa zmenilo zloženie komôr Všeobecného súdu, na základe článku 27 ods. 5 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu bol sudca spravodajca pridelený k ôsmej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.
- 29 Na základe návrhu sudcu spravodajcu Všeobecný súd (ôsma komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania. Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 28. marca 2017.
- 30 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- úplne alebo čiastočne zrušil články 1 až 4 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa jej týkajú,
  - znížil pokutu, ktorá jej bola uložená v článku 2 uvedeného rozhodnutia,
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 31 Komisia podporovaná vedľajšími účastníkmi konania navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol všetky návrhy žalobkyne,
  - uložiť žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

- 32 V rámci žaloby žalobkyňa uviedla tak návrhy na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia, ako aj návrhy na zníženie sumy pokuty, ktorá jej bola uložená.

A. O návrhu na zrušenie

- 33 Na podporu svojho návrhu na zrušenie žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj na nesprávnom právnom posúdení a zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o záver Komisie, podľa ktorého je žalobkyňa zodpovedná za porušenie, ktorého sa dopustili vedľajší účastníci konania. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 uvedeného nariadenia, nedostatočnosti dôkazov a porušení povinnosti odôvodnenia upravenej v článku 296 ZFEÚ. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 tohto nariadenia, ako aj na porušení zásad osobnej zodpovednosti a prezumpcie neviny. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 uvedeného nariadenia, ako aj na zjavne nesprávnom posúdení a porušení zásad právnej istoty a osobnej povahy sankcií. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení práva na obhajobu.

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj na nesprávnom právnom posúdení a zjavne nesprávnom posúdení

- 34 Žalobkyňa vytýka Komisii, že ju určila za solidárne zodpovednú za zaplatenie pokuty uloženej za porušenie, ktorého sa dopustili vedľajší účastníci konania od 29. júla 2005 do 28. januára 2009. V podstate spochybňuje závery Komisie uvedené v bodoch 15 až 17 vyššie, podľa ktorých bolo po prvé možné predpokladať uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu z jej strany na vedľajších účastníkov konania

od 29. júla 2005 do 3. mája 2007 a po druhé takýto vplyv v každom prípade bolo možné vyvodit' z analýzy hospodárskych, organizačných a právnych väzieb existujúcich medzi ňou a vedľajšími účastníkmi konania za celé obdobie, počas ktorého bola držiteľom obchodných podielov v skupine Prysmian.

35 Žalobkyňa delí prvý žalobný dôvod na tri časti. V prvej časti žalobkyňa tvrdí, že Komisia vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia a dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia tým, že predpokladala skutočné uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu z jej strany na vedľajších účastníkov konania v období od 29. júla 2005 do 3. mája 2007. V druhej časti uvádza, že Komisia vychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia spočívajúceho v usudzovaní, že v každom prípade uplatňovala rozhodujúci vplyv na vedľajších účastníkov konania za celé obdobie, počas ktorého bola držiteľom obchodných podielov v týchto spoločnostiach. V tretej časti žalobkyňa tvrdí, že Komisia vychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia, keď v podstate dospela k záveru, že nie je obyčajný finančný investor.

a) O prvej časti týkajúcej sa uplatnenia domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, pokiaľ ide o obdobie od 29. júla 2005 do 3. mája 2007

36 Žalobkyňa najskôr tvrdí, že Komisia pochybila, keď predpokladala rozhodujúci vplyv z jej strany, keďže jej podiel v spoločnosti Prysmian prostredníctvom fondu GS Capital Partners V a ďalších prostredných spoločností bol oveľa nižší než 100 % počas väčšej časti jej investície. V tejto súvislosti uvádza, že s výnimkou 41 dní bol jej podiel v spoločnosti Prysmian len medzi 91,1 % a 84,4 % do 3. mája 2007, keď bol podiel v spoločnosti Prysmian uvedený na burze v Miláne prostredníctvom prvej verejnej ponuky (ďalej len „IPO“). Komisia podľa nej nikdy nepoužila domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu vo veci zahŕňajúcej skutočný podiel na základnom imaní nižší než 93 %.

37 Žalobkyňa sa po druhé domnieva, že Komisia sa dopustila pochybenia tým, že uplatnila domnienku skutočného vykonávania rozhodujúceho vplyvu s ohľadom na hlasovacie práva spojené s akciami spoločnosti Prysmian, a nie na základné imania tejto poslednej uvedenej spoločnosti. Podľa nej takýto prístup nemá obdobu v jej rozhodovacej praxi a nemá oporu ani v judikatúre súdov Únie. Navyše v podstate tvrdí, že držba 100 % hlasovacích práv spojených s akciami obchodnej spoločnosti nie je rovnocenná držbe obchodného podielu zodpovedajúceho 100 % základného imania uvedenej spoločnosti.

38 Okrem toho žalobkyňa vytyka Komisii, že dostatočne nezohľadnila prevod obchodných podielov v spoločnosti Prysmian, ktorý vykonala v prospech spoločnosti Apollo Investment Corp. (ďalej len „Apollo“), ani prevod obchodných podielov v spoločnosti Prysmian, ktorý vykonala v prospech riadiaceho tímu tejto spoločnosti. Podľa nej tieto prevody v podstate zdôrazňujú, že nemohla uplatňovať 100 % hlasovacích práv spojených s akciami spoločnosti Prysmian, ako sa to domnievala Komisia v napadnutom rozhodnutí.

39 Napokon žalobkyňa tvrdí, že aj za predpokladu, že by Komisia mohla použiť domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, pokiaľ ide o obdobie predchádzajúce dátumu IPO, poskytla dostatočné dôkazy na to, aby ju vyvrátila.

40 Komisia a vedľajší účastníci konania popierajú tieto tvrdenia.

41 V rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza v podstate dve výhrady založené jednak na tom, že Komisia nesprávne použila domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu pri vyvodení jej solidárnej zodpovednosti za zaplatenie pokuty uloženej jej dcérskym spoločnostiam za obdobie od 29. júla 2005 až do dátumu IPO, a jednak na tom, že Komisia údajne nesprávne rozhodla, že sa jej nepodarilo vyvrátiť uvedenú domnienku.

1) O prvej výhrade týkajúcej sa použitia domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, pokiaľ ide o obdobie od 29. júla 2005 do 3. mája 2007

- 42 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že správanie dcérskej spoločnosti môže byť pripísané materskej spoločnosti najmä vtedy, keď dcérska spoločnosť napriek tomu, že má vlastnú právnu subjektivitu, neurčuje svoje správanie na trhu nezávisle, ale v podstate vykonáva pokyny, ktoré jej dala materská spoločnosť, berúc do úvahy najmä hospodárske, organizačné a právne väzby medzi týmito dvoma právnymi subjektmi (pozri rozsudok z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, EU:C:2009:536, bod 58 a citovanú judikatúru).
- 43 Je to tak preto, lebo v takej situácii sú materská spoločnosť a dcérska spoločnosť súčasťou tej istej hospodárskej jednotky, a v dôsledku toho tvoria jeden podnik v zmysle judikatúry uvedenej v článku 101 ZFEÚ. Skutočnosť, že materská spoločnosť a dcérska spoločnosť tvoria jeden podnik v zmysle uvedeného článku, tak Komisii umožňuje adresovať rozhodnutie, ktorým sa ukladajú pokuty, materskej spoločnosti bez toho, aby bolo potrebné preukázať jej osobnú účasť na porušení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, EU:C:2009:536, bod 59 a citovanú judikatúru).
- 44 Takisto podľa ustálenej judikatúry v osobitnom prípade, keď materská spoločnosť vlastní obchodný podiel zodpovedajúci 100 % základného imania svojej dcérskej spoločnosti, ktorá sa dopustila porušenia pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže, jednak môže táto materská spoločnosť uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie tejto dcérskej spoločnosti a jednak existuje vyvrátiteľná domnienka, že uvedená materská spoločnosť skutočne uplatňuje rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, EU:C:2009:536, bod 60 a citovanú judikatúru).
- 45 Na to, aby sa predpokladalo, že materská spoločnosť uplatňuje rozhodujúci vplyv na obchodnú politiku dcérskej spoločnosti, za týchto podmienok stačí, ak Komisia preukáže, že materská spoločnosť vlastní obchodný podiel zodpovedajúci celému základnému imaniu dcérskej spoločnosti. Následne môže Komisia považovať materskú spoločnosť za solidárne zodpovednú za zaplatenie pokuty, ktorá bola uložená dcérskej spoločnosti, ak táto materská spoločnosť, ktorej prináleží vyvrátenie tejto domnienky, nepredložila dostatočné dôkazy, ktoré preukazujú, že jej dcérska spoločnosť sa na trhu správa nezávisle (pozri rozsudok z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, EU:C:2009:536, bod 61 a citovanú judikatúru).
- 46 Napokon je potrebné pripomenúť, že v osobitnom prípade, keď holdingová spoločnosť vlastní celé alebo skoro celé základné imanie prostrednej spoločnosti, ktorá vlastní celé alebo skoro celé základné imanie dcérskej spoločnosti svojej skupiny, ktorá sa dopustila porušenia pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže, existuje tiež vyvrátiteľná domnienka, podľa ktorej táto holdingová spoločnosť uplatňuje rozhodujúci vplyv na správanie prostrednej spoločnosti a nepriamo prostredníctvom tejto prostrednej spoločnosti aj na správanie uvedenej dcérskej spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. mája 2013, Eni/Komisia, C-508/11 P, EU:C:2013:289, bod 48 a citovanú judikatúru).
- 47 V prejednávanej veci je nesporné, že Komisia použila domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu napriek skutočnosti, že žalobkyňa nevlastnila obchodný podiel zodpovedajúci 100 % základného imania spoločnosti Prysmian počas obdobia od 29. júla 2005 do dátumu IPO. Je totiž nesporné, že ako vyplýva z odôvodnení 739 až 747 napadnutého rozhodnutia, zatiaľ čo podiely žalobkyne na týchto základných imaniach boli pôvodne vo výške 100 %, táto účasť zakrátko a postupne klesla v dôsledku jednak prevodu obchodných podielov uskutočneného 7. septembra 2005 v prospech spoločnosti Apollo a jednak prevodu obchodných podielov uskutočneného 21. júla 2006 v prospech riadiaceho tímu spoločnosti Prysmian. Žalobkyňa preto vo svojich písomných podaniach správne zdôraznila, že s výnimkou 41 dní zodpovedal jej obchodný podiel pred dátumom IPO od 91,1 % do 84,4 % základného imania.

- 48 Ako však vyplýva z odôvodnení 748 až 754 napadnutého rozhodnutia, Komisia neodôvodnila použitie domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu na výške podielu žalobkyne na základnom imaní spoločnosti Prysmian, ale na skutočnosti, že napriek prevodu určitých podielov žalobkyňa kontrolovala 100 % hlasovacích práv spojených s akciami v tejto spoločnosti, čím sa podľa Komisie ocitla v situácii podobnej situácii jediného a výlučného vlastníka skupiny Prysmian.
- 49 Pokiaľ ide v tejto súvislosti v prvom rade o otázku, či za týchto okolností možno použiť domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, je totiž potrebné poukázať na to, že podľa ustálenej judikatúry je Komisia oprávnená použiť túto domnienku, ak sa materská spoločnosť nachádza v podobnej situácii, ako je situácia výlučného vlastníka, pokiaľ ide o jeho právomoc uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. júna 2011, Total a Elf Aquitaine/Komisia, T-206/06, neuvyverejnený, EU:T:2011:250, bod 56; z 12. decembra 2014, Repsol Lubricantes y Especialidades a i./Komisia, T-562/08, neuvyverejnený, EU:T:2014:1078, bod 42, a z 15. júla 2015, Socitrel a Companhia Previdente/Komisia, T-413/10 a T-414/10, EU:T:2015:500, bod 204).
- 50 V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že ako Komisia v podstate uvádza v odôvodnení 754 napadnutého rozhodnutia, ak má materská spoločnosť všetky hlasovacie práva spojené s akciami svojej dcérskej spoločnosti, najmä v kombinácii s podielom zodpovedajúcim veľkej väčšine základného imania dcérskej spoločnosti, ako je to v prejednávanej veci, uvedená materská spoločnosť sa nachádza v podobnej situácii, ako je situácia výlučného vlastníka tejto dcérskej spoločnosti, v dôsledku čoho je táto materská spoločnosť schopná určovať hospodársku a obchodnú stratégiu dcérskej spoločnosti, hoci nemá obchodný podiel zodpovedajúci celému alebo takmer celému základnému imaniu tejto dcérskej spoločnosti.
- 51 Okrem toho je potrebné uviesť, že domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu je v podstate založená na predpoklade, že ak materská spoločnosť vlastní obchodný podiel zodpovedajúci 100 % alebo takmer celému základnému imaniu svojej dcérskej spoločnosti, Komisia môže vyvodiť bez dôkazov záver o tom, že uvedená materská spoločnosť má právomoc uplatňovať rozhodujúci vplyv v uvedenej dcérskej spoločnosti bez toho, aby museli byť zohľadnené záujmy ostatných spoločníkov pri prijímaní strategických rozhodnutí alebo každodenného riadenia tejto dcérskej spoločnosti, ktorá neurčuje svoje správanie na trhu samostatne, ale v súlade so želaniami tejto materskej spoločnosti (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, EU:C:2009:262, bod 73).
- 52 Tieto odôvodnenia sú pritom plne uplatniteľné aj v prípade, keď má materská spoločnosť možnosť vykonávať všetky hlasovacie práva spojené s akciami svojej dcérskej spoločnosti, pretože uvedená materská spoločnosť je schopná vykonávať úplnú kontrolu nad správaním uvedenej dcérskej spoločnosti bez toho, aby voči tomu mohli v zásade namietat tretie osoby, vrátane ostatných akcionárov. Samozrejme nie je možné vylúčiť, že v niektorých prípadoch menšinoví akcionári, ktorí nemajú hlasovacie práva spojené s akciami tejto dcérskej spoločnosti, môžu mať voči nej určité práva, ktoré im prípadne umožnia takisto mať vplyv na správanie tejto dcérskej spoločnosti. Za týchto okolností však táto materská spoločnosť môže vyvrátiť domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu tým, že predloží dôkazy, ktorými možno preukázať, že neurčuje obchodnú politiku dotknutej dcérskej spoločnosti na trhu.
- 53 Pokiaľ ide po druhé o otázku, či postavenie žalobkyne zodpovedá takémuto prípadu, je potrebné pripomenúť, že v odôvodneniach 751 až 754 napadnutého rozhodnutia Komisia uvádza dôvody, pre ktoré je vzťah, ktorý existoval medzi žalobkyňou a spoločnosťou Prysmian od 29. júla 2005 do dňa IPO, podľa jej názoru, podobný vzťahu materskej spoločnosti, ktorá vlastní obchodný podiel zodpovedajúci 100 % základného imania svojej dcérskej spoločnosti. V podstate vysvetľuje, že obidva prevody obchodných podielov v spoločnosti Prysmian, ktoré žalobkyňa uskutočnila na jednej strane

v prospech spoločnosti Apollo a na druhej strane v prospech vedenia spoločnosti Prysmian, podliehali podmienkam, ktoré zaručovali, že noví akcionári sú len pasívnymi investormi a nevykonávajú žiadne hlasovacie práva spojené so svojím obchodným podielom.

54 Žalobkyňa tvrdí, že investície, ktoré uskutočnili Apollo a vedenie spoločnosti Prysmian, neboli čisto pasívne a nezahrňali ani vzdanie sa výkonu hlasovacích práv spojených s akciami tejto poslednej uvedenej spoločnosti v jej prospech. Navyše vytýka Komisii, že „ignorovala“ vo svojej analýze dva prevody obchodných podielov, ktoré uskutočnila na jednej strane v prospech spoločnosti Apollo a na druhej strane v prospech vedenia spoločnosti Prysmian.

55 Pokiaľ ide po prvé o prevod podielov v spoločnosti Prysmian, ktorý žalobkyňa urobila v prospech spoločnosti Apollo, je potrebné uviesť, že podľa odôvodnenia 751 napadnutého rozhodnutia sa uskutočnil prostredníctvom založenia komanditnej spoločnosti s názvom GS Prysmian Co-Invest LP, ktorej bola spoločnosť Apollo komanditistom. Žalobkyňa okrem iného nespochybňuje toto konštatovanie Komisie. Konkrétne bod 5.7 kúpno predajnej zmluvy podpísanej medzi fondom GSCP V a spoločnosťou Apollo 7. septembra 2005, ako sa cituje v poznámke pod čiarou č. 1115 uvedeného rozhodnutia, uvádza v anglickej verzii toto:

„[dôverné]¹“ (zdôraznené v napadnutom rozhodnutí).

56 Z bodu 55 vyššie vyplýva, že v súlade s kúpno predajnou zmluvou spoločnosť Apollo uznala [dôverné].

57 Komisia bola preto oprávnená domnievať sa, že prevod podielov v spoločnosti Prysmian, ktorý žalobkyňa vykonala v prospech spoločnosti Apollo, podliehal podmienkam, ktoré zaručovali, že nový akcionár je len pasívnym investorom.

58 Argumentácia žalobkyne, podľa ktorej sa Komisia nemôže opierať výlučne o formálne znenie kúpno predajnej zmluvy podpísanej medzi fondom GSCP V a spoločnosťou Apollo 7. septembra 2005, ktoré údajne nezohľadňuje skutočnú situáciu vzniknutú v dôsledku prevodu podielov v spoločnosti Prysmian, ktorý žalobkyňa vykonala v prospech spoločnosti Apollo, nemôže spochybniť tento záver. Ako totiž tvrdí Komisia, žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, ktorým by sa dalo preukázať, že táto zmluva a najmä jej bod 5.7 neodrážala skutočnú situáciu vzniknutú medzi uvedeným fondom a spoločnosťou Apollo.

59 Pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej znenie kúpno predajnej zmluvy podpísanej medzi fondom GSCP V a spoločnosťou Apollo 7. septembra 2005 iba zohľadňovalo riziko, ktoré bola Apollo pripravená prijať v rámci svojej investície, na to, aby bola zamietnutá, stačí poukázať na to, že dôvody, ktoré viedli k uzavretiu uvedenej zmluvy, sú irelevantné pri overení, či po prevode podielov v spoločnosti Prysmian uskutočnenom v prospech spoločnosti Apollo žalobkyňou si žalobkyňa ponechala možnosť vykonávať všetky hlasovacie práva spojené s uvedenými akciami.

60 Napokon argumentácia žalobkyne, podľa ktorej zvýšenie počtu akcionárov v spoločnosti Prysmian znamenala sama osebe existenciu iných záujmov, ktoré treba zohľadniť v rámci podniku, nemôže uspieť. Pokiaľ totiž ide o investície vynaložené spoločnosťou Apollo, žalobkyňa neuvádza nijaké informácie o povahe týchto záujmov alebo o spôsobe, ako by sa mohli prejavíť v situácii, keď Apollo nijako nemohla vykonávať hlasovacie práva.

61 Po druhé, pokiaľ ide o prevod podielov v spoločnosti Prysmian, ktorý žalobkyňa vykonala v prospech vedenia uvedenej spoločnosti, z odôvodnenia 752 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že takýto prevod bol sprevádzaný sériou podmienok, ktoré muselo prijať uvedené vedenie a ktoré boli stanovené v rámci zmluvy o kolektívnej investícii a zmluvy s treťou bankou o odovzdaní správy. Konkrétne

1 Skryté dôverné údaje.

prostredníctvom týchto zmlúv, vedúci predstavitelia súhlasili s tým, aby ich podiely nadobudla a držala uvedená banka ako správca. Okrem toho z uvedených zmlúv v podstate vyplýva, že vedúci predstavitelia mohli uplatňovať práva, ktoré získali na základe prevodu, iba prostredníctvom správcu, ktorý sa následne mohol zúčastňovať na zhromaždeniach akcionárov spoločnosti Prysmian iba po prijatí pokynov na hlasovanie od fondu GSCP V.

- 62 Žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ ide o prevod podielov v spoločnosti Prysmian, ktorý vykonala v prospech vedenia tejto spoločnosti, zúčastnené osoby boli buď členmi predstavenstva spoločnosti Prysmian, alebo členmi predstavenstva spoločnosti PrysmianCS. Podľa nej teda títo vedúci predstavitelia mohli uplatňovať vplyv na spoločnosť Prysmian a ako osoby zodpovedné za určovanie obchodnej politiky tejto skupiny sa nemôžu považovať len za pasívnych investorov. Navyše tvrdí, že cieľ uvedeného prevodu je súčasťou stimulačného systému pre týchto vedúcich predstaviteľov, ktorý je určený na podporu rastu podniku.
- 63 Treba však konštatovať, že tieto tvrdenia nepredstavujú tvrdenia, ktoré by mohli spochybníť zistenia Komisie uvedené v odôvodnení 752 napadnutého rozhodnutia. Na jednej strane je totiž potrebné uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, vzhľadom na to, že členovia vedenia spoločnosti Prysmian nemali právo vykonávať hlasovacie práva spojené s akciami v uvedenej spoločnosti, neboli akcionármi, ktorých záujmy musela materská spoločnosť zohľadňovať. Za týchto okolností žalobkyňa nepreukázala, že by sa postavenie vedúceho predstaviteľa v tomto prípade odlišovalo od postavenia vedúceho predstaviteľa dcérskej spoločnosti, v ktorej sú podiely v úplnom vlastníctve materskej spoločnosti. Na druhej strane je vhodné poznamenať, že stimulovanie motivácie uvedených členov vedenia spoločnosti Prysmian nezáviselo od ich možnosti vykonávať tieto hlasovacie práva, a preto nijako nesúvisí s výslovnými podmienkami zmluvy o kolektívnom investovaní a zmluvy o zverení správy, ktoré tomuto vedeniu zakazujú vykonávať akékoľvek práva formálneho akcionára.
- 64 Z toho vyplýva, že prevody podielov v spoločnosti Prysmian uskutočnené žalobkyňou v prospech spoločnosti Apollo a vedenia spoločnosti Prysmian mohla Komisia oprávnené považovať za čisto pasívne a že totiž mali za následok vzdanie sa výkonu hlasovacích práv spojených s akciami v spoločnosti Prysmian v prospech žalobkyne, ktorá tak naďalej držala 100 % uvedených hlasovacích práv.
- 65 Pokiaľ po tretie žalobkyňa vytýka Komisii nedostatok odôvodnenia v rozsahu, v akom vo svojej analýze údajne „ignorovala“ prevody podielov v spoločnosti Prysmian uskutočnené žalobkyňou v prospech spoločnosti Apollo a vedenia spoločnosti Prysmian, stačí uviesť, že vysvetlenia poskytnuté v odôvodneniach 751 až 754 napadnutého rozhodnutia predstavujú bez akejkoľvek pochybnosti podrobné a dostatočné odôvodnenie v zmysle ustálenej judikatúry na to, aby žalobkyňa umožnila pochopiť význam posúdenia Komisie, ako aj Všeobecnému súdu pristúpiť k preskúmaniu uvedeného posúdenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 147 a citovanú judikatúru).
- 66 Vzhľadom to, čo bolo uvedené, bola možnosť žalobkyne uplatňovať rozhodujúci vplyv na vedľajších účastníkov konania vzhľadom na možnosť vykonávať všetky hlasovacie práva spojené s akciami v spoločnosti Prysmian za okolností prejednávanej veci porovnateľná s možnosťou, ktorú by mala ako jej výlučný a jediný vlastník.
- 67 Za týchto okolností je na základe podrobného preskúmania, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa nespochybňuje konštatovanie Komisie, podľa ktorého Prysmian uplatňovala rozhodujúci vplyv v spoločnosti PrysmianCS, potrebné dospieť k záveru, že Komisia bez toho, aby sa dopustila nesprávneho posúdenia, mohla usudzovať, že domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu na správanie vedľajších účastníkov konania na trhu sa môže uplatniť na žalobkyňu počas obdobia od 29. júla 2005 do 3. mája 2007.
- 68 Prvá výhrada prvej časti teda musí byť zamietnutá.

2) O druhej výhrade týkajúcej sa vyvrátenia domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu

- 69 Podľa názoru žalobkyne aj za predpokladu, že by Komisia vhodne a správne uplatnila domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, v každom prípade počas správneho konania vyvrátila uvedenú domnienku. V podstate tvrdí, že existuje mnoho dôkazov, ktoré preukazujú, že vedľajší účastníci konania konali na trhu samostatne bez akéhokoľvek pokynu z jej strany.
- 70 Žalobkyňa po prvé tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nepreukazuje, že správcovia odvetvia priamych investícií jej oddelenia „Merchant Banking“ (ďalej len „PIA“), ktorí kontrolovali fond GSCP V, uplatňovali vplyv na obchodnú politiku vedľajších účastníkov konania. V tejto súvislosti tvrdí, že zápisnica zo zasadnutí predstavenstva spoločnosti Prysmian dokazuje, že to bol jej riadiaci tím, ktorý riadil takúto politiku.
- 71 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, ako to urobila Komisia, že žalobkyňa v rámci tejto výhrady presne neuvádza žiadny konkrétny e-mail alebo zápisnicu na podporu svojho tvrdenia. Ako však vyplýva z judikatúry citovanej v bode 45 vyššie, pokiaľ ide o vyvrátenie domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, je to žalobkyňa, ktorej prináleží predložiť dôkazy, ktoré preukazujú, že v skutočnosti a na rozdiel od toho, čo predpokladala Komisia, vedľajší účastníci konania určovali svoju obchodnú stratégiu samostatne. Prvé tvrdenie žalobkyne sa preto musí odmietnuť.
- 72 Po druhé žalobkyňa uvádza verejné vyhlásenia urobené členmi predstavenstva spoločnosti Prysmian, vrátane toho, ktoré bolo podané na ich zasadnutí 15. decembra 2005, v ktorom sa údajne uvádzalo, že Prysmian „nepodlieha vedeniu a koordinácii zo strany iného podniku“. Dodáva, že ak by vedľajší účastníci konania boli skutočne pod jej kontrolou, bola by povinná verejne to ohlásiť v súlade s talianskym právom.
- 73 Je však potrebné na jednej strane uviesť, že verejné vyhlásenia, ktoré mohli urobiť členovia predstavenstva spoločnosti Prysmian pri svojich zasadnutiach, nemôžu samé osebe preukázať pravdivosť svojho obsahu. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz podporujúci pravdivosť týchto verejných vyhlásení.
- 74 Na druhej strane skutočnosť, že takéto vyhlásenia sa údajne uskutočnili v súlade s talianskym právom, ako to tvrdí žalobkyňa, nie je takej povahy, aby preukázala, že žalobkyňa v skutočnosti nebola materskou spoločnosťou zabezpečujúcou kontrolu skupiny Prysmian. Ako uvádza Komisia, uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu sa musí posudzovať na základe konkrétnych dôkazov, takže otázka, či môže dcérska spoločnosť samostatne určovať svoje správanie na trhu alebo naopak, či je vystavená rozhodujúcemu vplyvu svojej materskej spoločnosti, sa nemala posudzovať výlučne podľa ustanovení príslušného vnútroštátneho práva.
- 75 Po tretie žalobkyňa uvádza odpoveď, ktorú vedľajší účastníci konania poskytli na žiadosť Komisie o informácie 20. októbra 2009, a najmä skutočnosť, že tento dokument neobsahuje žiadnu zmienku o nej. Obyčajná neprítomnosť zmienky o žalobkyni v tomto dokumente však opäť nedokazuje, že neuplatňovala žiadny vplyv na vedľajších účastníkov konania, najmä počas obdobia, ktoré predchádzalo dátumu IPO.
- 76 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že nedala žiadny pokyn a ani nevykonávala žiadnu priamu kontrolu v otázkach obchodnej povahy skupiny Prysmian. V tejto súvislosti uvádza stručné „zhrnutie“ radu tvrdení, ktoré majú byť podrobnejšie a „do detailov“ rozvinuté v rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu. V prejednávanej veci však takýto odkaz neumožňuje Všeobecnému súdu presne posúdiť obsah uvedených tvrdení. Hoci nemožno vylúčiť, že v žalobe sú uvedené skutkové a právne okolnosti, z ktorých vychádza žalobkyňa, žalobkyni jednako prislúcha, aby ich predložila zrozumiteľne a detailne. Predovšetkým nie je úlohou Všeobecného súdu, aby hľadal všetky dôkazy, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva na podporu druhej časti prvého žalobného dôvodu, ak by tieto dôkazy mohli byť použité aj

na podporu tejto výhrady (rozsudok z 27. septembra 2006, Roquette Frères/Komisia, T-322/01, EU:T:2006:267, bod 209). Táto argumentácia preto musí byť zamietnutá ako neprípustná, pričom nie je dotknutá analýza, ktorá sa má uskutočniť v rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu.

- 77 Z uvedeného vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, sa jej nepodarilo vyvrátiť domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu prostredníctvom dostatočných dôkazov, ktoré by mohli preukázať, že vedľajší účastníci konania sa na trhu správali samostatne.
- 78 Druhá výhrada prvej časti sa teda musí zamietnuť, rovnako ako uvedená časť ako celok.

b) O druhej časti týkajúcej sa záverov Komisie, pokiaľ ide o obdobie od 29. júla 2005 do 28. januára 2009

- 79 Žalobkyňa tvrdí, že dôkazy, o ktoré sa opiera Komisia v napadnutom rozhodnutí pri vyvedení jej solidárnej zodpovednosti za zaplatenie pokuty uloženej jej dcérskym spoločnostiam za celé obdobie porušenia, nepreukazujú, že mohla uplatňovať rozhodujúci vplyv na vedľajších účastníkov konania, alebo že ho skutočne uplatňovala. V podstate sa domnieva, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že vedľajší účastníci konania s ňou tvorili hospodársku jednotku v zmysle judikatúry.
- 80 Komisia a vedľajší účastníci konania popierajú tieto tvrdenia.
- 81 Ako vyplýva z ustálenej judikatúry citovanej v bode 42 vyššie, správanie dcérskej spoločnosti môže byť pripísané materskej spoločnosti najmä vtedy, keď dcérska spoločnosť napriek tomu, že má vlastnú právnu subjektivitu, neurčuje svoje správanie na trhu nezávisle, ale v podstate vykonáva pokyny, ktoré jej dala materská spoločnosť, berúc do úvahy najmä hospodárske, organizačné a právne väzby medzi týmito dvoma právnymi subjektmi.
- 82 Podľa ustálenej judikatúry je na preverenie, či dcérska spoločnosť určuje svoje správanie na trhu nezávisle, potrebné vziať do úvahy všetky relevantné okolnosti súvisiace s hospodárskymi, organizačnými a právnymi väzbami, ktoré spájajú túto dcérsku spoločnosť s materskou spoločnosťou a ktoré sa môžu z prípadu na prípad meniť, a preto nemôžu byť predmetom taxatívneho výpočtu (pozri rozsudky zo 14. septembra 2016, Ori Martin a SLM/Komisia, C-490/15 P a C-505/15 P, neuvverejnený, EU:C:2016:678, bod 60 a citovanú judikatúru, a z 9. septembra 2015, Philips/Komisia, T-92/13, neuvverejnený, EU:T:2015:605, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 83 V prípade, že materská spoločnosť a jej dcérska spoločnosť tvoria jeden podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ, nie je podnecovanie dcérskej spoločnosti materskou spoločnosťou, aby sa dopustila porušenia, a ešte menej účasť materskej spoločnosti na tomto porušení nevyhnutne tým aspektom, ktorý oprávňuje Komisiu, aby materskej spoločnosti adresovala rozhodnutie, ktorým jej ukladá pokuty, ale tým aspektom je to, že dotknuté spoločnosti tvoria jeden podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ (pozri rozsudok zo 14. septembra 2016, Ori Martin a SLM/Komisia, C-490/15 P a C-505/15 P, neuvverejnený, EU:C:2016:678, bod 60 a citovanú judikatúru).
- 84 Tiež je potrebné poznamenať, že Komisia sa nemôže na účely pripísania správania dcérskej spoločnosti jej materskej spoločnosti obmedziť na konštatovanie, že materská spoločnosť môže uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti, ale musí si aj overiť, či bol tento vplyv skutočne vykonávaný (pozri rozsudky z 26. septembra 2013, EI du Pont de Nemours/Komisia, C-172/12 P, neuvverejnený, EU:C:2013:601, bod 44 a citovanú judikatúru; z 26. septembra 2013, The Dow Chemical Company/Komisia, C-179/12 P, neuvverejnený, EU:C:2013:605, bod 55 a citovanú judikatúru, a z 9. septembra 2015, Toshiba/Komisia, T-104/13, EU:T:2015:610, bod 95 a citovanú judikatúru).

- 85 Vzhľadom na to, že podľa článku 263 ZFEÚ sa Všeobecný súd musí obmedziť na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia na základe odôvodnenia, ktoré je v tomto rozhodnutí uvedené, otázka, či materská spoločnosť skutočne uplatňuje riadiacu právomoc vo vzťahu k svojej dcérskej spoločnosti, sa musí posudzovať výlučne z hľadiska dôkazov, ktoré Komisia uviedla v rozhodnutí, ktorým sa pripisuje zodpovednosť za porušenie materskej spoločnosti. Jedinou relevantnou otázkou teda je, či porušenie je alebo nie je preukázané vzhľadom na tieto dôkazy (pozri rozsudok z 9. septembra 2015, Toshiba/Komisia, T-104/13, EU:T:2015:610, bod 98 a citovanú judikatúru).
- 86 V napadnutom rozhodnutí Komisia prijala záver, že žalobkyňa uplatňovala rozhodujúci vplyv na vedľajších účastníkov konania, pričom podľa svojho názoru vychádzala z objektívnych faktorov, vzhľadom na hospodárske, organizačné a právne väzby existujúce medzi žalobkyňou a skupinou Prysmian. Týmito objektívnymi faktormi, opísanými v odôvodneniach 758 až 781 uvedeného rozhodnutia, sú po prvé právomoc vymenúvať členov rôznych predstavenstiev skupiny Prysmian, po druhé právomoc zvolávať akcionárov na zhromaždenia a navrhovať odvolanie členov predstavenstiev alebo predstavenstiev ako celku, po tretie účinné zastúpenie žalobkyne v rámci predstavenstva skupiny Prysmian, po štvrté právomoci riadiť zástupcov žalobkyne v rámci predstavenstva, po piate význam úlohy, ktorú zohrávala žalobkyňa vo výboroch zriadených v skupine Prysmian, po šieste prijímanie pravidelných informácií a mesačných správ, po siedme opatrenia na zabezpečenie udržania rozhodujúcej kontroly po IPO a po ôsme preukázanie typického správania priemyselného vlastníka.
- 87 Treba uviesť, že podľa Komisie prvých šesť objektívnych faktorov uvedených v bode 86 vyššie preukazujú uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu zo strany žalobkyne tak počas obdobia, ktoré predchádzalo dátumu IPO, ako aj počas obdobia po uvedenom dátume. Naproti tomu sa dva posledné uvedené faktory týkajú výlučne tohto posledného uvedeného obdobia. Pokiaľ ide o obdobie pred dátumom IPO, aj keď v tejto súvislosti už Všeobecný súd konštatoval, že Komisia oprávnené uplatnila domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu a že sa žalobkyňi nepodarilo ju vyvrátiť, naďalej zostáva potrebné preskúmať všetky faktory, ktoré Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí, pretože sa rovnako uplatňujú po uvedenom dátume.
- 88 Je preto potrebné preskúmať dôvodnosť každého z faktorov, ktoré uviedla Komisia, vzhľadom na tvrdenia uvedené žalobkyňou, a predovšetkým v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 81 až 85 vyššie preveriť, či tieto faktory ako celok môžu preukázať tak schopnosť žalobkyne uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie vedľajších účastníkov konania na trhu, ako aj skutočné uplatňovanie tohto vplyvu.
- 1) O právomoci vymenúvať členov rôznych predstavenstiev skupiny Prysmian, ako aj právomoci zvolávať akcionárov na zhromaždenia a navrhovať odvolanie členov predstavenstiev alebo predstavenstiev ako celku*
- 89 V odôvodneniach 758 až 760 napadnutého rozhodnutia Komisia vysvetľuje, že žalobkyňa mala právomoc vymenúvať členov predstavenstva skupiny Prysmian a že túto právomoc vykonávala počas celej doby trvania porušenia. Dodáva, že žalobkyňa mala tiež právomoc zvolávať akcionárov na zhromaždenia a navrhovať na týchto zhromaždeniach odvolanie členov predstavenstiev alebo predstavenstiev ako celku.
- 90 Žalobkyňa nespochybňuje konštatovania v napadnutom rozhodnutí, v ktorých sa uvádza jej právomoc vymenúvať členov predstavenstiev skupiny Prysmian, ako aj zvolávať zhromaždenia akcionárov na zhromaždeniach a odvolávať členov predstavenstiev alebo predstavenstiev ako celku. Ako potvrdila na pojednávaní, okrem toho nespochybňuje ani konštatovania Komisie týkajúce sa konkrétneho zloženia jednotlivých predstavenstiev skupiny Prysmian počas obdobia porušenia. Naproti tomu tvrdí, že tieto právomoci jej nedávali schopnosť vykonávať účinnú kontrolu nad predstavenstvom alebo tým rozhodujúcim spôsobom ovplyvňovať obchodnú politiku skupiny Prysmian. Podľa jej názoru Komisia nepreukázala, že vykonávala takúto skutočnú kontrolu.

- 91 Pokiaľ ide v prvom rade o schopnosť žalobkyne uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie vedľajších účastníkov konania, je potrebné konštatovať, že právomoc určovať zloženie predstavenstva obchodnej spoločnosti predstavuje objektívny prvok, ktorý sám osebe stanovuje možnosť kontrolovať rozhodnutia, ktoré môžu byť prijaté uvedeným predstavenstvom a v dôsledku toho dotknutou spoločnosťou. Predstavenstvo totiž zo svojej podstaty predstavuje orgán poverený správou a zastupovaním spoločnosti a jeho funkcie sú zamerané najmä na určovanie a sledovanie obchodnej politiky dotknutej spoločnosti, ako aj ustanovenie jej riadiaceho tímu. Pokiaľ ide konkrétne o spoločnosť Prysmian, konštatovanie Komisie o právomoci žalobkyne na vymenovanie všetkých členov jednotlivých predstavenstiev uvedenej spoločnosti, aj keď nepriamo, prostredníctvom fondu GSCP V, umožňuje usudzovať, že žalobkyňa mala schopnosť kontrolovať uvedené predstavenstvá, ako aj rozhodnutia, ktoré mali byť prijaté pri plnení ich úloh.
- 92 Pokiaľ ide v druhom rade o otázku, či žalobkyňa skutočne vykonáva túto kontrolu, treba uviesť, že podľa odôvodnenia 759 napadnutého rozhodnutia, ako aj konštatovaní uvedených v rámci preskúmania prvej časti tohto žalobného dôvodu mala žalobkyňa úplnú kontrolu nad hlasovacími právami spojenými s akciami spoločnosti Prysmian počas obdobia, ktoré predchádzalo dátumu IPO, a mala tiež absolútnu väčšinu hlasov na zhromaždenia akcionárov až do novembra 2007. Ako žalobkyňa potvrdila na pojednávaní, týmto spôsobom tak vymenovala všetkých členov predstavenstiev tak najskôr spoločností GSCP Athena Srl a GSCP Athena Energia Srl, ktoré sa 9. a 11. mája 2005 v podstate stali spoločnosťami Prysmian a PrysmianSC, ako aj následne predstavenstiev spoločnosti Prysmian, 15. decembra 2005 a 28. februára 2007.
- 93 Okrem toho je potrebné uviesť, rovnako ako to urobila Komisia v odôvodnení 759 napadnutého rozhodnutia, že predstavenstvo vymenované 28. februára 2007, t. j. pred dátumom IPO, bolo vymenované na obdobie do 31. decembra 2009 a že po IPO zostalo bezo zmeny až do dňa skončenia porušenia. Aj keď počas tohto obdobia žalobkyňa nemala absolútnu kontrolu nad hlasovacími právami spojenými s akciami spoločnosti Prysmian, zachovanie rovnakého zloženia v rámci uvedeného predstavenstva je nepriamym dôkazom o tom, že odvolateľka naďalej kontrolovala predstavenstvo.
- 94 Tieto úvahy sú okrem toho podporené konštatovaním Komisie, ktoré žalobkyňa nespochybnila, podľa ktorého mala tiež právomoc zvolať zhromaždenie akcionárov a navrhovať odvolanie členov predstavenstva alebo predstavenstva ako celku. Táto právomoc zdôrazňuje schopnosť žalobkyne kontrolovať po sebe nasledujúce predstavenstvá skupiny Prysmian, ako aj rozhodnutia, ktoré môžu prijať. Je pravda, ako to tvrdí žalobkyňa, že jeden prípad konštatovaný Komisiou v súlade s odôvodnením 760 napadnutého rozhodnutia, pri ktorom žalobkyňa odvolala vymenovanie členov predstavenstva spoločnosti Prysmian, bol 9. apríla 2009, t. j. po období porušovania. Ako však uvádza Komisia, nič nebráni tomu, aby sa udalosti, ku ktorým došlo po formálnom skončení porušenia, mohli vzhľadom na ich relevantnosť zohľadniť ako nepriame dôkazy pri posúdení skutkových okolností, ku ktorým došlo počas trvania porušenia. Okrem toho treba zdôrazniť, že žalobkyňa mala k dispozícii rovnaké právomoci počas celej dĺžky trvania porušenia.
- 95 Z toho vyplýva, že Komisia mohla oprávnene vychádzať z právomoci žalobkyne vymenovať členov predstavenstva spoločnosti Prysmian, ako aj jej právomoci navrhnúť ich odvolanie, ako objektívnych faktorov na preukázanie, že žalobkyňa mala možnosť kontrolovať uvedené predstavenstvo a že ho aj účinne kontrolovala.
- 96 Žalobkyňa však popiera, že jej právomoc vymenovať členov predstavenstva spoločnosti Prysmian, ako aj právomoc navrhnúť ich odvolanie sú objektívnymi faktormi, ktoré preukazujú, že skutočne kontrolovala toto predstavenstvo. Po prvé žalobkyňa tvrdí, že Komisia bola povinná dodatočne preukázať, akým spôsobom žalobkyňa konkrétne vykonávala takúto kontrolu nad členmi predstavenstiev skupiny Prysmian. V tejto súvislosti sa odvoláva na rozsudok zo 6. marca 2012, FLS Plast/Komisia (T-64/06, neuvverejnený, EU:T:2012:102).

- 97 Treba pripomenúť, že rozsudok zo 6. marca 2012, FLS Plast/Komisia (T-64/06, neuvverejnený, EU:T:2012:102), ktorým Všeobecný súd čiastočne zrušil rozhodnutie, o ktoré išlo, sa týkal materskej spoločnosti, ktorá mala obchodný podiel zodpovedajúci 60 % základného imania dcérskej spoločnosti, pričom zvyšných 40 % patrilo tretej spoločnosti. Všeobecný súd na jednej strane uviedol, že výkon kontroly materskej spoločnosti by sa nemal predpokladať, keďže podiel 40 % akcií mohol umožňovať aj tretej spoločnosti ovplyvniť správanie dcérskej spoločnosti. Komisia bola preto povinná preukázať, že to bola žalobkyňa v uvedenej veci, ktorá jednostranne uplatňovala rozhodujúci vplyv. Na druhej strane Všeobecný súd dospel k záveru, že Komisia neposkytla žiadne vysvetlenie týkajúce sa právomoci zástupcov materskej spoločnosti v rámci predstavenstva dcérskej spoločnosti, v dôsledku čoho nebolo preukázané, že by títo zástupcovia mali právomoc uplatňovať účinnú kontrolu nad predstavenstvom ako celkom počas časti obdobia porušovania (rozsudok zo 6. marca 2012, FLS Plast/Komisia, T-64/06, neuvverejnený, EU:T:2012:102, body 39 a 43).
- 98 Skutkové okolnosti vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 6. marca 2012, FLS Plast/Komisia (T-64/06, neuvverejnený, EU:T:2012:102), sú teda odlišné od skutkových okolností v prejednávanej veci, v ktorej mala žalobkyňa možnosť vykonávať všetky hlasovacie práva spojené s akciami spoločnosti Prysmian počas obdobia pred dátumom IPO, a aj po tomto dátume, ako potvrdila na pojednávaní, neexistoval žiadny iný akcionár vlastiaci podstatnú časť podielu, ktorý by tiež mohol ovplyvniť správanie dcérskej spoločnosti. V dôsledku toho sa žalobkyňa nemôže úspešne odvolávať na tento rozsudok, aby tvrdila, že Komisia bola povinná dodatočne preukázať, akým spôsobom žalobkyňa konkrétne vykonávala kontrolu nad členmi predstavenstiev skupiny Prysmian.
- 99 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že členovia prvého predstavenstva spoločnosti Prysmian boli 15. decembra 2005 v skutočnosti vymenovaní pánom B., ktorý bol v tom čase generálnym riaditeľom (CEO) spoločnosti Pirelli Cavi e Sistemi Energia a potom sa stal CEO spoločnosti Prysmian.
- 100 Ako však uvádzajú tak Komisia, ako aj vedľajší účastníci konania, je potrebné konštatovať, že toto tvrdenie nie je podložené žiadnym dôkazom, ktorý predložila žalobkyňa, najmä nie e-mailom z 20. februára 2007, na ktorý sa odvoláva, v dôsledku čoho musí byť odmietnuté. Navyše aj za predpokladu, že pán B. skutočne navrhol kandidátov do predstavenstva spoločnosti Prysmian, žalobkyňa nemôže tvrdiť, že to bol pán B., a nie ona sama, kto ich vybral a vymenoval. Napokon aj keď žalobkyňa tvrdí, že skutočnosť, že pán B. bol CEO spoločnosti Pirelli Cavi e Sistemi Energia predtým, než ju nadobudol fond GSCP V, preukazuje, že Prysmian sa správala na trhu samostatne podľa pokynov svojho vedenia, treba uviesť, že ako vyplýva z odôvodnenia 781 napadnutého rozhodnutia, pán B. bol jediným členom predstavenstva spoločnosti Prysmian, ktorý bol zamestnaný spoločnosťou Pirelli Cavi e Sistemi Energia pred nadobudnutím tejto spoločnosti fondom GSCP V. Podľa judikatúry pritom okolnosť, že obchodná spoločnosť pri nadobudnutí inej spoločnosti nahrádza časť členov predstavenstva, predstavuje nepriamy dôkaz skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu tejto spoločnosti na správanie nadobudnutej spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. septembra 2013, CEPSA/Komisia, T-497/07, neuvverejnený, EU:T:2013:438, bod 176).
- 101 Po tretie žalobkyňa zdôrazňuje, že predstavenstvo spoločnosti Prysmian sa schádzalo len štvrťročne, čo podľa jej názoru potvrdzuje, že riadenie tejto spoločnosti kontroloval riadiaci tím, a nie jej predstavenstvo. Takéto tvrdenie týkajúce sa pravidelnosti alebo frekvencie zasadnutí predstavenstva nemôže spochybniť skutočnosť, že predstavenstvo je orgánom, ktorý rozhoduje o zložení a úlohách riadiaceho tímu pri plnení jeho úloh. Okrem toho žalobkyňa nepredkladá žiadne konkrétne dôkazy, ktoré by preukazovali, že vedenie, konkrétne pán B. ako CEO, bolo absolútne samostatné voči tomuto predstavenstvu pri každodennom riadení spoločnosti, ako to tvrdí žalobkyňa. Preto je potrebné odmietnuť tvrdenie žalobkyne ako nedôvodné.
- 102 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, je potrebné usudzovať, že právomoc vymenovať členov predstavenstva, ako aj právomoc zvolávať akcionárov na valné zhromaždenie a navrhovať im odvolanie členov predstavenstva predstavujú objektívne faktory, ktoré preukazujú, že žalobkyňa bola schopná uplatňovať a aj skutočne uplatňovala rozhodujúci vplyv na vedľajších účastníkoch konania.

2) O účinnom zastúpení žalobkyne v rámci predstavenstva spoločnosti Prysmian

- 103 V odôvodneniach 761 a 762 napadnutého rozhodnutia Komisia uvádza, že žalobkyňa dbala na to, aby bola priamo zastúpená v každom z predstavenstiev skupiny Prysmian, vymenovaním členov predstavenstiev, s ktorými bola zviazaná [dôverné] vzťahmi. Podľa nej títo členovia predstavenstva predstavovali vždy aspoň 50 % jednotlivých predstavenstiev skupiny Prysmian. Dodáva, že v niektorých prípadoch mali členovia predstavenstva spojení so žalobkyňou rozhodujúce hlasy, čo žalobkyňi umožňovalo zachovať si účinnú kontrolu nad rozhodnutiami predstavenstva.
- 104 Žalobkyňa spochybňuje toto tvrdenie, pričom najskôr tvrdí, že členovia predstavenstva identifikovaní Komisiou ako jej zamestnanci boli v skutočnosti správcami PIA a boli zamestnaní „pridruženou“ spoločnosťou žalobkyne, konkrétne spoločnosťou GS Services Ltd. Ďalej tvrdí, že ostatní členovia predstavenstva boli nezávislí správcovia, pri ktorých Komisia nepreukázala, že si neplnili svoje povinnosti v oblasti nezávislosti a správy majetku tretej osoby. Napokon tvrdí, že na rozdiel od toho, čo uviedla Komisia v napadnutom rozhodnutí, nikdy ju nezastupovalo aspoň 50 % členov predstavenstva skupiny Prysmian.
- 105 Tvrdenia žalobkyne predložené v tejto súvislosti však nemôžu byť prijaté. Na jednej strane totiž treba konštatovať, že členovia predstavenstva, ktorých žalobkyňa nazýva „správcovia AIP“, zamestnaní spoločnosťou GS Services, boli tiež zamestnancami žalobkyne, keďže ako vysvetľuje Komisia, [dôverné].
- 106 Pokiaľ ide na druhej strane o konštatovanie Komisie, že žalobkyňa si počas celého obdobia porušenia zachovávala väzby s najmenej 50 % členmi po sebe nasledujúcich predstavenstiev skupiny Prysmian, je pravda, že ako tvrdí žalobkyňa, najvyššie zastúpenie správcov PIA v predstavenstvách bolo vo výške 43 % pred dátumom IPO a približne 33 % po tomto dátume. Stále pritom platí, že v odôvodneniach 761 a 762 napadnutého rozhodnutia, ako aj v príslušných poznámkach pod čiarou Komisia predkladá dôkazy, ktoré zdôrazňujú bez toho, aby žalobkyňa dokázala preukázať opak, že mala vzťahy aj s ostatnými členmi predstavenstva spoločnosti Prysmian, a to najmä [dôverné].
- 107 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že existencia hospodárskeho subjektu zloženého z materskej spoločnosti a jej dcérskej spoločnosti sa môže opierať nielen o formálne správy medzi týmito dvomi spoločnosťami, ale aj neformálne, predovšetkým vzhľadom na jednoduché osobné väzby medzi právnymi subjektmi tvoriacimi takúto hospodársku jednotku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2013, Komisia/Stichting Administratiekantoor Portielje, C-440/11 P, EU:C:2013:514, bod 68).
- 108 Preto pri zohľadnení správcov PIA ako členov predstavenstva, s ktorými žalobkyňa udržiavala tieto iné druhy väzieb, najmä [dôverné], je dôvodný záver Komisie, podľa ktorého žalobkyňa dbala na to, aby ju zastupovalo aspoň 50 % členov predstavenstva počas celého dotknutého obdobia. Navyše aj keď žalobkyňa tvrdí, že členovia predstavenstva, s ktorými udržiavala tieto iné typy väzieb, konali ako nezávislí správcovia, je potrebné konštatovať, že ako vyplýva z odpovedi žalobkyne na žiadosť Komisie o informácie z 13. marca 2013, ktorá je pripojená k žalobe, takéto postavenie sa zakladá výlučne na posúdení uskutočnenom samotným predstavenstvom spoločnosti Prysmian. Samotná skutočnosť, že toto predstavenstvo vyhodnotilo niektorých svojich členov ako nezávislých, alebo dokonca uverejnilo takéto hodnotenie vo svojich správach o riadení podniku, ako tvrdí žalobkyňa, nemôže sama osebe spochybniť konštatovanie Komisie, podľa ktorého tí istí členovia predstavenstva neprestali udržiavať väzby so žalobkyňou.
- 109 Z toho vyplýva, že Komisia mohla oprávnene vychádzať z účinného zastúpenia žalobkyne v rámci predstavenstva spoločnosti Prysmian ako z objektívneho faktora, ktorý preukazuje, že bola schopná uplatňovať a skutočne uplatňovala rozhodujúci vplyv na vedľajších účastníkov konania.

3) O právomociach riadiť zástupcov žalobkyne v rámci predstavenstva

- 110 V odôvodnení 763 napadnutého rozhodnutia Komisia vysvetľuje, že žalobkyňa dbala tiež na to, aby jej zástupcovia v predstavenstve boli poverení čo najširšími riadiacimi právomocami. Konkrétne po prvé uvádza, že 15. decembra 2005 a 16. mája 2007 boli štyria správcovia PIA vymenovaní za „riadiacich členov predstavenstva“ spoločnosti Prysmian, čo so sebou prinášalo plnomocenstvá na bežné riadenie tejto poslednej uvedenej spoločnosti, vrátane podpisovania aktov každodenného riadenia. Po druhé uvádza, že hoci boli 16. januára 2007 odvolané dve plnomocenstvá pre riadiacich členov predstavenstva na prípravu prvotnej verejnej ponuky, dvaja správcovia PIA boli následne zaradení do „strategického výboru“ skladajúceho sa celkovo z troch členov. Uznáva, že tento výbor nemal hlasovacie právomoci alebo právo veta, ale zdôrazňuje, že zohrával ústrednú úlohu pri podpore predstavenstva v strategických a obchodných otázkach spoločnosti Prysmian. Nakoniec uvádza, že tento výbor bol rozpustený v máji 2010, hneď po úplnom prevode podielu žalobkyne v spoločnosti Prysmian.
- 111 Žalobkyňa spochybňuje tieto tvrdenia Komisie. Na jednej strane tvrdí, že nestranné preskúmanie dôkazov predložených na jej podporu preukazuje, že riadiaci členovia predstavenstva z PIA nezohrávali žiadnu úlohu, pokiaľ ide o obchodnú politiku spoločnosti Prysmian pred dátumom IPO. Na druhej strane tvrdí, že strategický výbor vôbec nezohrával ústrednú úlohu pri obchodnej politike Prysmian a že konal len ako poradný orgán. Podľa nej okrem iného neexistuje žiadny dôkaz o tom, že by správcovia AIP svojou príslušnosťou k tomuto výboru uplatňovali rozhodujúci vplyv na obchodnú politiku spoločnosti Prysmian.
- 112 Pokiaľ ide o prvé tvrdenie žalobkyne týkajúce sa v podstate obdobia pred dátumom IPO, najskôr je potrebné konštatovať, že z dôkazov uvedených Komisiou v napadnutom rozhodnutí, najmä v poznámkach pod čiarou č. 1142 až 1145, jasne a jednoznačne vyplýva, že traja členovia predstavenstva z PIA boli vymenovaní za troch spomedzi štyroch riadiacich členov predstavenstva spoločnosti Prysmian.
- 113 Následne z príloh žaloby vyplýva, že podľa plnomocenstiev pre uvedených vedúcich členov predstavenstva správcovia PIA konali v rámci každodenného riadenia spoločnosti Prysmian. Konkrétne sa vyjadrili predovšetkým k žiadosti o povolenie na otvorenie organizačnej zložky v Katare, k nomináciám do predstavenstiev dcérskych spoločností Prysmian a k otázkam týkajúcim sa zamestnávania v tejto poslednej uvedenej spoločnosti.
- 114 Za týchto okolností tvrdenie žalobkyne, že členovia predstavenstva z PIA nezohrávali žiadnu úlohu, pokiaľ ide o obchodnú politiku spoločnosti Prysmian pred dátumom IPO, musí byť odmietnuté. Okrem toho, aj keď žalobkyňa tvrdí, že vo väčšine prípadov už dotknuté rozhodnutia boli prijaté vedením Prysmian, stačí pripomenúť, že podľa judikatúry skutočnosť, že materská spoločnosť alebo jej zástupcovia by mali schváliť tieto návrhy, a teda majú právo neurobiť tak a odchyliť sa od nich, svedčí práve o rozhodujúcom vplyve (rozsudok z 13. decembra 2013, HSE/Komisia, T-399/09, neuverejnený, EU:T:2013:647, bod 84).
- 115 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie žalobkyne týkajúce sa obdobia nasledujúceho po dátume IPO a najmä strategického výboru, najskôr je potrebné uviesť, že žalobkyňa nepopiera, že tento výbor bol skutočne zložený z troch členov, z ktorých boli dvaja členovia predstavenstva z PIA. Pokiaľ ide o jeho úlohy, z príloh k žalobe vyplýva, že uvedený výbor bol formálne poverený preskúmať rozpočty a investície spoločnosti Prysmian, ako aj zabezpečiť jej financovanie a pomáhať predstavenstvu pri jeho úlohách. Program schôdze zo 16. júla 2008 konkrétne preukazuje, že preskúmal otázky obchodnej stratégie vrátane investícií v Brazílii, Číne, Tunisku, Taliansku a Rusku.
- 116 V dôsledku toho platí, že aj keď strategický výbor nemal rozhodovacie právomoci, ako sama Komisia uznáva v napadnutom rozhodnutí, neznamená to, že nemal, ako tvrdí žalobkyňa, nijakú úlohu v rámci strategického rozhodovacieho procesu spoločnosti Prysmian.

- 117 Následne žalobkyňa tvrdí, že v rámci strategického výboru členovia predstavenstva z PIA poskytovali iba obmedzené poradenstvo e-mailom v súvislosti so svojimi odbornými skúsenosťami v oblasti investícií, a to vždy na podnet a žiadosť vedenia. Ako však uvádza Komisia, tieto e-maily preukazujú, že členovia predstavenstva z PIA boli systematicky kontaktovaní v súvislosti so strategickými rozhodnutiami, vrátane potenciálnych investícií, a že boli aktívne zapojení do rozhodnutí týkajúcich sa obchodnej politiky spoločnosti Prysmian.
- 118 Napokon, zatiaľ čo žalobkyňa tvrdí, že to bol pán B. ako CEO spoločnosti Prysmian a riadiaci tím tejto spoločnosti, ktorí určovali zloženie strategického výboru, stačí uviesť, že toto tvrdenie nie je podložené e-mailom, ktorý uvádza, z 20. februára 2007.
- 119 Z toho vyplýva, že Komisia bola oprávnená dospieť k záveru, že najskôr riadiace právomoci členov predstavenstva z PIA v rámci predstavenstva spoločnosti Prysmian v období do dátumu IPO, a potom ich úloha v rámci strategického výboru od tohto dátumu predstavujú ďalšie objektívne faktory, ktorými sa môže preukázať, že žalobkyňa mala schopnosť uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie vedľajších účastníkov konania na trhu a že ho skutočne uplatňovala počas celého obdobia porušenia.

4) O dôležitosti úlohy, ktorú zohrávala žalobkyňa vo výboroch zriadených v skupine Prysmian

- 120 V odôvodnení 764 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že členovia predstavenstva z PIA zohrávali významnú úlohu aj v iných výboroch spoločnosti Prysmian zriadených 15. decembra 2005, a to vo výbore pre odmeňovanie a vo výbore pre vnútornú kontrolu. Podľa jej názoru sa prvý uvedený výbor zaoberal najmä otázkami odmeňovania a do 28. februára 2007 boli dvomi z celkovo troch jeho členov dvaja členovia predstavenstva z PIA; druhý uvedený výbor sa zaoberal otázkami súladu s platnou právnou úpravou, vrátane účtovných dokumentov, a jedným z celkovo dvoch jeho členov bol člen predstavenstva z PIA.
- 121 Žalobkyňa pripúšťa členstvo členov predstavenstva z PIA v týchto výboroch, ale tvrdí, že táto skutočnosť nedokazuje existenciu rozhodujúceho vplyvu z jej strany na spoločnosť Prysmian. Navyše zdôrazňuje, že od 28. februára 2007 bol členom uvedených výborov iba jeden člen predstavenstva z PIA, konkrétne z výboru pre odmeňovanie.
- 122 Pokiaľ ide o výbor pre odmeňovanie, treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, vzhľadom na to, že tento výbor môže určovať odmeňovanie vedenia dcérskej spoločnosti, skutočnosť, že väčšinu v tomto výbore mali členovia predstavenstva z PIA, ako je to v prípade obdobia pred dátumom IPO, skutočne môže preukázať, že materská spoločnosť uplatňuje rozhodujúci vplyv na svoju dcérsku spoločnosť. Komisia však nemôže použiť tento faktor ako nepriamy dôkaz rozhodujúceho vplyvu v období po tomto dátume, pretože v tomto výbore bol člen predstavenstva z PIA už iba jedným z troch členov.
- 123 Pokiaľ ide o výbor pre internú kontrolu, ani tu nie je argumentácia Komisie dôvodná. Keďže totiž tento výbor splnil v prejednávanej veci iba úlohy, ako je kontrola a overovanie účtovných dokumentov a pomoc pri vypracovávaní súvah, nie je možné usudzovať, že uvedený výbor umožňoval žalobkyňi kontrolovať obchodnú politiku svojej dcérskej spoločnosti. Okrem toho je potrebné uviesť, že ako vyplýva z odôvodnenia 764 napadnutého rozhodnutia, od 28. februára 2007 už žiadny člen predstavenstva z PIA nebol členom tohto výboru, v dôsledku čoho táto okolnosť nemôže v každom prípade odôvodniť uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu v období po IPO.
- 124 Z toho vyplýva, že Komisia nemohla zohľadniť účasť členov predstavenstva z PIA vo výbore pre odmeňovanie a výbore pre vnútornú kontrolu ako objektívny faktor, ktorým sa môže preukázať schopnosť uplatňovania a skutočné uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu žalobkyne vo vedľajších účastníkoch konania počas celého obdobia porušenia.

5) *O prijímaní pravidelných informácií a mesačných správ*

- 125 V odôvodnení 765 napadnutého rozhodnutia Komisia odkazuje na prijímanie pravidelných informácií a mesačných správ členmi predstavenstva z PIA počas celého obdobia porušenia.
- 126 Podľa názoru žalobkyne tieto správy nie sú relevantné na posúdenie uplatňovania rozhodujúceho vplyvu z jej strany vo vedľajších účastníkoch konania, keďže neboli vypracované pre ňu, ale mali za cieľ informovať o výsledkoch podniku širokú verejnosť. Okrem toho tvrdí, že účelom týchto správ bolo len umožniť riadiacim členom predstavenstva z PIA oboznámiť sa s výsledkom investícií v spoločnosti Prysmian a z jej strany si nevyžadovali nič.
- 127 Rovnako, ako to urobila Komisia, je potrebné pripomenúť, že v judikatúre Všeobecného súdu je už ustálené, že dozorná rada dcérskej spoločnosti, ktorej väčšinu tvoria zástupcovia materskej spoločnosti, môže byť prostredníctvom správ pravidelne informovaná o vývoji obchodnej činnosti tejto dcérskej spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2013, HSE/Komisia, T-399/09, neuvverejnený, EU:T:2013:647, bod 93). Preto sa tvrdenie v opačnom zmysle, formulované žalobkyňou, musí odmietnuť.
- 128 Okrem toho je potrebné uviesť, že dotknutými mesačnými správami boli členovia predstavenstva z PIA pravidelne informovaní o vývoji obchodnej činnosti spoločnosti Prysmian. Ako vyplýva z príkladov uvedených v poznámke pod čiarou č. 1157 napadnutého rozhodnutia, dostávali informácie týkajúce sa obchodných činností tejto spoločnosti v oblasti elektrických káblov, ktoré sa týkali financií, energetiky, telekomunikácií, operácií, ľudských zdrojov, logistiky, vývoja nákupov, výrobkov a kvality.
- 129 Teda aj vzhľadom na právomoc žalobkyne vymenovať členov rôznych predstavenstiev spoločnosti Prysmian a plnomocentstiev, ktoré boli vydané členom predstavenstva z PIA v súlade s úvahami uvedenými v bodoch 110 až 119 vyššie, prijímanie pravidelných informácií a mesačných správ je ďalším faktorom na ilustráciu skutočnosti, že žalobkyňa bola pravidelne informovaná o obchodnej stratégii svojej dcérskej spoločnosti, čo môže potvrdiť existenciu hospodárskej jednoty medzi nimi.

6) *O opatreniach na zabezpečenie udržania rozhodujúcej kontroly po IPO*

- 130 V odôvodneniach 766 až 770 napadnutého rozhodnutia, Komisia tvrdí, že žalobkyňa prijala opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby aj po prvotnej verejnej ponuke bola schopná vykonávať rozhodujúcu kontrolu nad spoločnosťou Prysmian. Podľa jej názoru išlo o tieto štyri opatrenia:
- najskôr žalobkyňa ako jediný nepriamy akcionár 28. februára 2007 vymenovala predstavenstvo, ktoré riadilo Prysmian až do 9. apríla 2009. Týmto mohla žalobkyňa zabrániť tomu, aby nastúpilo nové predstavenstvo ihneď po prvotnej verejnej ponuke v máji 2007,
  - následne na zhromaždení akcionárov spoločnosti Prysmian 16. januára 2007 žalobkyňa zmenila stanovky tejto spoločnosti najmä tak, že zaviedla systém predbežného zoznamu na vymenovanie a určenie nových predstavenstiev (Komisia vysvetľuje, že týmto systémom si mohla žalobkyňa zabezpečiť pri nižšom podiele schopnosť vymenovať v budúcnosti najmenej päť zo šiestich členov predstavenstva, a tým si zachovať kontrolu nad spoločnosťou Prysmian),
  - okrem toho bol 12. novembra 2007 predaný 9,9 % podiel v spoločnosti Prysmian spoločnosti Taihan Electric Wire a v liste zo 6. novembra 2007 sa Taihan Electric Wire údajne zaviazala voči spoločnosti Prysmian nemať investíciu vyššiu než 10 % celého základného imania spoločnosti Prysmian, nevykonávať hlasovacie práva na zhromaždeniach akcionárov spoločnosti Prysmian, vrátane prostredníctvom iných spoločností skupiny Taihan, pri viac ako 10 % akcií s hlasovacími právami a nenavrhnovať žiadnych kandidátov na vymenovanie do funkcie člena predstavenstva alebo

štatutárneho audítora spoločnosti Prysmian (podľa Komisie tieto záväzky, najmä ten posledný, žalobkyni zaručovali, že druhý akcionár Prysmian nebude schopný predložiť predbežný zoznam alebo vymenovať zástupcov do predstavenstva spoločnosti Prysmian),

- napokon existujú výslovné odkazy týkajúce sa väčšinového podielu žalobkyne po prvotnej verejnej ponuke, najmä v zápisnici zo zasadnutia predstavenstva 19. decembra 2007.
- 131 Žalobkyňa tvrdí, že napriek tvrdeniam uvedeným v napadnutom rozhodnutí sa Komisii nepodarilo preukázať, že počas obdobia po dátume IPO tvorila hospodársku jednotku v zmysle judikatúry s vedľajšími účastníkmi konania. Najskôr sa domnieva, že Komisia vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia, keď uplatnila zodpovednosť materskej spoločnosti pri výške podielu na základnom imaní, ktorá nemá obdobu. Následne tvrdí, že vymenovanie predstavenstva spoločnosti Prysmian vo februári 2007 jej nezaručilo kontrolné postavenie v tejto spoločnosti. Okrem iného uvádza, že o zavedení systému predbežného zoznamu sa rozhodlo s cieľom prvotnej verejnej ponuky. Okrem toho podľa nej nemožno zanedbávať investíciu spoločnosti Taihan Electric Wire.
- 132 V tejto súvislosti je po prvé potrebné odmietnuť tvrdenie žalobkyne, že Komisia nesprávne rozhodla o jej solidárnej zodpovednosti za zaplatenie pokuty uloženej jej dcérskymi spoločnosťami pri výške podielu, ktorá podľa nej nemá obdobu. Stačí totiž pripomenúť, že menšinový podiel môže umožniť materskej spoločnosti skutočne uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti na trhu, ak sú s ním spojené práva, ktoré prekračujú rámec práv, ktoré obvykle patria menšinovým akcionárom na účely ochrany ich finančných záujmov a ktoré vzhľadom na súbor zhodných právnych alebo ekonomických nepriamych dôkazov svedčia o uplatňovaní rozhodujúceho vplyvu na správanie dcérskej spoločnosti na trhu (rozsudky z 12. júla 2011, Fuji Electric/Komisia, T-132/07, EU:T:2011:344, bod 183, a z 9. septembra 2015, Toshiba/Komisia, T-104/13, EU:T:2015:610, bod 97).
- 133 Pokiaľ ide o druhé o tvrdenie žalobkyne, že vymenovanie predstavenstva 28. februára 2007 jej nezaručilo kontrolné postavenie, treba pripomenúť, že ako bolo uvedené v bode 93 vyššie, predstavenstvo vymenované v tento deň, t. j. pred dátumom IPO, bolo vymenované na obdobie do 31. decembra 2009 a zostalo bezo zmeny aj po dátume IPO a dátume skončenia porušenia. Aj keď počas tohto obdobia žalobkyňa nemala absolútnu kontrolu nad hlasovacími právami spojenými s akciami spoločnosti Prysmian, zachovanie rovnakého zloženia uvedeného predstavenstva je nepriamym dôkazom o tom, že žalobkyňa po prvotnej verejnej ponuke naďalej kontrolovala predstavenstvo.
- 134 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne týkajúce sa systému predbežného zoznamu, podľa ktorého bol takýto systém povinný na základe kódexu správania spoločností obchodovaných na burze, je potrebné uviesť, že žalobkyňa nespochybňuje záver Komisie, že tento systém jej umožnil zaistiť si pri nižšom podiele schopnosť vymenovať aspoň päť zo šiestich členov predstavenstva spoločnosti Prysmian. Keďže je irelevantné, či systém vychádza z iniciatívy žalobkyne alebo z povinnosti stanovenej platnou právnou úpravou, je potrebné potvrdiť záver Komisie, že tento systém umožnil žalobkyni udržať si kontrolu nad predstavenstvom spoločnosti Prysmian po prvotnej verejnej ponuke. Okrem toho, aj keď tento systém nebol použitý žalobkyňou počas obdobia porušenia, treba uviesť, že to nebolo potrebné vzhľadom na to, že ako už bolo uvedené, predstavenstvo vymenované žalobkyňou 28. februára 2007 ostalo vo funkcii bez zmeny až do obdobia po dátume skončenia porušenia.
- 135 Po štvrté, pokiaľ ide o investíciu spoločnosti Taihan Electric Wire uskutočnenú 12. novembra 2007, zatiaľ čo žalobkyňa tvrdí, že nebránila tejto spoločnosti vykonávať svoje práva, treba konštatovať, že záväzok nenavrhnúť kandidátov na členov predstavenstva, ako vyplýva z bodu 2 listu zo 6. novembra 2007 pripojeného k žalobe, bol určený na to, aby uvedená spoločnosť nemohla byť schopná zasahovať do zloženia predstavenstva. Tento záväzok navyše na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, nebol podmienený zvýšením podielu tej istej spoločnosti v spoločnosti Prysmian na viac než 10 %. Za týchto

okolností Komisia správne usúdila, že tento záväzok mal za následok, že žalobkyňa si ponechala kontrolu nad predstavenstvom spoločnosti Prysmian, keďže druhý najväčší akcionár tejto spoločnosti sa vzdal možnosti ovplyvňovať zloženie predstavenstva.

- 136 Po piate, pokiaľ ide o výslovný odkaz na kontrolu žalobkyne, ktorý podľa Komisie vyplýva zo zápisnice zo zasadnutia predstavenstva 19. decembra 2007, stačí uviesť, že uvedený dokument skutočne svedčí o tom, že jeden z členov predstavenstva z PIA uviedol pri posudzovaní prevodu na spoločnosť Taihan Electric Wire, že nebolo „[dôverné]“. Okrem toho, aj keď žalobkyňa spochybňuje dôkaznú hodnotu tohto dokumentu, treba uviesť, že ide o formálnu zápisnicu, ktorá má ako taká reprodukovat pripomienky, ktoré chceli prejednať účastníci uvedeného zasadnutia, pričom žalobkyňa nepredložila nijaké dôkazy spôsobilé preukázať opak.
- 137 Z toho vyplýva, že Komisia správne preukázala existenciu štyroch opatrení svedčiacich o tom, že žalobkyňa si udržala kontrolu nad spoločnosťou Prysmian aj po dátume IPO, t. j. po tom, ako už nemala väčšinu hlasovacích práv spojených s akciami uvedenej spoločnosti.

7) O dôkaze typického správania priemyselného vlastníka

- 138 V bode 771 napadnutého rozhodnutia Komisia tvrdí, že z dôkazov vyplýva, že aj na konci roka 2007, teda v čase, keď žalobkyňa nepriamo vlastnila 31,69 % podiel v spoločnosti Prysmian, rovnako ako priemyselný vlastník uprednostňovala krízový predaj medzi spoločnosťou Prysmian a ostatnými dcérskymi spoločnosťami žalobkyne. V poznámke pod čiarou č. 1165 uvedeného rozhodnutia sa odvoláva na e-maily medzi pánom O. a pánom B. z 20. decembra 2007, e-mail pána O. z 2. januára 2008 a e-mail pána S. z 30. januára 2008.
- 139 Žalobkyňa spochybňuje tvrdenia Komisie a tvrdí, že dotknutými e-mailami pán O. ako riadiaci člen predstavenstva z PIA iba upriamil pozornosť spoločnosti Prysmian na obchodné príležitosti a poskytol meno kontaktnej osoby v rámci určitej nórskej spoločnosti. Podľa jej názoru Komisia nesprávne tvrdí, že tieto e-maily sa týkali krízových predajov vnútri skupiny, a nepreukázala, že výmena korešpondencie viedla k neskorším kontaktom alebo že táto výmena zdôrazňuje tlak na spoločnosť Prysmian na využitie týchto príležitostí.
- 140 Pokiaľ ide o obsah dotknutých e-mailov, z príloh vyjadrenia k žalobe vyplýva, že týmito e-mailami sa pán O. obrátil na spoločnosť Prysmian, aby ju informoval o tom, že žalobkyňa nadobudla spoločnosť poskytujúcu služby televízneho vysielania v Nórsku, a ponúkol sa nadviazať kontakty s uvedenou spoločnosťou v súvislosti s predajom elektrických káblov. Pán O. tiež navrhol postupovať takým istým spôsobom, aj pokiaľ ide o spoločnosť vo vlastníctve žalobkyne v Spojených štátoch.
- 141 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, dotknuté e-maily odzrkadľujú skutočnosť, že podniky pôsobiace na trhu považovali za vhodné kontaktovať skôr ju než priamo skupinu Prysmian v súvislosti s prípadným predajom elektrických káblov, čo zdôrazňuje jej postavenie partnera vo vzťahu k uvedenej skupine. Aj keď, ako tvrdí žalobkyňa, tieto e-maily neodhaľujú ani príkaz žalobkyne nadviazať uvedené kontakty, ani systematický postup, Komisia nepochybila, keď ich zahrnula do svojej analýzy ako faktor spôsobilý preukázať účasť žalobkyne na obchodnej činnosti spoločnosti Prysmian.
- 142 Za týchto okolností bola Komisia oprávnená opierať sa o výmenu dotknutých e-mailov, najmä tých, ktoré si vymenili pán O. a pán B. 20. decembra 2007, ako faktor na preukázanie uplatňovania rozhodujúceho vplyvu žalobkyne v spoločnosti Prysmian.

8) *O celkovom hodnotení dôkazov uvedených v napadnutom rozhodnutí*

143 Z bodov 89 až 142 vyššie vyplýva, že Komisia mohla opodstatniť svoj záver o uplatňovaní rozhodujúceho vplyvu žalobkyne vo vedľajších účastníkoch konania z dôvodu po prvé jej právomoci vymenovať členov rôznych predstavenstiev skupiny Prysmian, po druhé jej právomoci zvolať akcionárov na zhromaždenia a navrhovať odvolanie jednotlivých členov predstavenstva alebo celého predstavenstva, po tretie plnomocenstiev pre členov predstavenstva z AIP a ich členstva v strategickom výbore, po štvrté prijímania pravidelných informácií a mesačných správ, po piate opatrení vymenovaných Komisiou s cieľom zaručiť pokračovanie rozhodujúcej kontroly žalobkyne po prvotnej verejnej ponuke a po šieste dôkazu, že žalobkyňa sa správala ako priemyselný vlastník. Za týchto okolností je na základe podrobného preskúmania potrebné dospieť k záveru, že Komisia bez toho, aby vychádzala z nesprávneho posúdenia, mohla usudzovať, že žalobkyňa uplatňovala rozhodujúci vplyv nielen pred dátumom IPO, ale tiež počas celého obdobia od 29. júla 2005 do 28. januára 2009.

144 Druhá časť prvého žalobného dôvodu teda musí byť zamietnutá.

c) O tretej časti týkajúcej sa záveru Komisie, podľa ktorého v podstate žalobkyňa nebola obvyčajným finančným investorom

145 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnievala, že investícia fondu GSCP V do skupiny Prysmian nespĺňa kritérium obvyčajného finančného investora. Tvrdí, že nadobudnutie spoločnosti Prysmian uvedeným fondom bolo uskutočnené profesionálnymi akcionármi, nie správcami majetku alebo stratégmi. V dôsledku toho jej údajne nemožno pripísať nijakú zodpovednosť ako materskej spoločnosti.

146 Konkrétne žalobkyňa uvádza, že fond GSCP V nemal schopnosti ani zdroje na určovanie správania skupiny Prysmian na trhu, že riadenie spoločností v portfóliu nepatrí do rámca mandátu PIA, ktoré vytvorilo uvedený fond, že existujúci riadiaci tím spoločnosti Prysmian určený bývalým vlastníkom tejto spoločnosti naďalej riadil jej obchodné činnosti, že členovia predstavenstva z PIA sú odborníkmi na investície, ktorých úlohou bolo iba dozerať na investície, že nemala žiadny dôvod kontrolovať spoločnosť Prysmian, ako vyplýva z odpredaja investícií, ktoré vykonala krátko po jej nadobudnutí, a že skupina Prysmian nebola navonok vnímaná ako súčasť skupiny, ktorej je materskou spoločnosťou, a nebola zaradená do tejto poslednej uvedenej skupiny z pohľadu účtovníctva.

147 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že na rozdiel od toho, čo Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí, opatrenia, ktoré prijala vo vzťahu k skupine Prysmian, nie sú rovnaké ako opatrenia holdingovej spoločnosti priemyselnej skupiny.

148 Napokon žalobkyňa vytýka Komisii, že sa domnievala, že hospodárska výhoda, ktorú získala zo svojej investície, umožňuje preukázať, že nebola finančným investorom.

149 Komisia a vedľajší účastníci konania popierajú tieto tvrdenia.

150 V tretej časti svojho prvého žalobného dôvodu žalobkyňa spochybňuje najmä úvahy uvedené Komisiou v odôvodneniach 773 až 781 napadnutého rozhodnutia, v ktorých Komisia odpovedá na tvrdenia, ktoré uviedla žalobkyňa počas správneho konania, aby sa určilo, že jej správanie voči skupine Prysmian spĺňalo kritériá obvyčajného finančného investora.

151 Podľa judikatúry pripísanie zodpovednosti materskej spoločnosti za porušenie, ktorého sa dopustila jej dcérska spoločnosť, sa nevzťahuje na obvyčajných finančných investorov, t. j. na prípad, ak investor vlastní podiely v spoločnosti na dosiahnutie finančného zisku, ale nijako sa nezapája do jej vedenia a kontroly (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2012, 1. garantovaná/Komisia, T-392/09 P,

neuvěřený, EU:C:2012:674, body 50 až 52). Okolnosť, že ide o „obyčajného finančného investora“, však nepredstavuje právne kritérium, ale ide naopak o prípad, keď má materská spoločnosť možnosť vyvrátiť domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, EU:C:2009:262, bod 75).

- 152 Pokiaľ ide v prvom rade o tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých na jednej strane fond GSCP V nemal schopnosti ani zdroje na určovanie správania spoločnosti Prysmian na trhu a na druhej strane vedenie dcérskych spoločností nespadovalo do rámca poverenia PIA, je potrebné konštatovať, že tieto úvahy sú irelevantné v súvislosti s konštatovaním skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu. Okrem toho sú v rozpore s objektívnymi faktormi a nepriamymi dôkazmi, ktorých dôvodnosť bola konštatovaná v bode 143 vyššie. Tiež je potrebné dodať, že rovnako ako uviedla Komisia, v napadnutom rozhodnutí sa nekonštatuje zapojenie žalobkyne do obchodného riadenia spoločnosti Prysmian, ale uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu na obchodné rozhodnutia tejto spoločnosti. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry nie je potrebné obmedziť posúdenie iba na uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu jedine na prvky týkajúce sa obchodnej politiky dcérskej spoločnosti *stricto sensu* na trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 2015, HIT Groep/Komisia, T-436/10, EU:C:2015:514, bod 127 citovanú judikatúru).
- 153 Pokiaľ ide ďalej o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého členovia predstavenstva z PIA pôsobiaci v rôznych predstavenstvách skupiny Prysmian nemali kvalifikáciu alebo skúsenosti na riadenie činností tejto spoločnosti, znovu treba konštatovať, že takáto okolnosť nie je relevantná pri konštatovaní neexistencie uplatňovania rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti vo svojej dcérskej spoločnosti. V každom prípade nemôže spochybníť skutočnosť, že títo členovia predstavenstva boli zapojení do obchodnej politiky spoločnosti Prysmian, keďže ako bolo konštatované v bodoch 105 a 119 vyššie, zasadali v predstavenstvách tejto spoločnosti, ako aj v jej strategickom výbore a boli im vystavené plnomocenstvá na riadenie.
- 154 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že nemala záujem o kontrolu spoločnosti Prysmian, takisto mu odporuje vymenovanie všetkých členov predstavenstva tejto spoločnosti počas obdobia porušovania, ako aj členstvo v strategickom výbore spoločnosti po počiatočnej verejnej ponuke. Toto tvrdenie je rovnako jednoznačne v rozpore s vyhlásením člena predstavenstva z PIA, ktoré bolo preskúmané v bode 136 vyššie.
- 155 Pokiaľ ide napokon o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého v podstate skupina Prysmian nebola navonok vnímaná ako súčasť skupiny, ktorej je žalobkyňa materskou spoločnosťou, a nebola zaradená do tejto skupiny z pohľadu účtovníctva, treba ho odmietnuť, pretože takisto nemôže vyvrátiť faktory a nepriame dôkazy uvádzané Komisiou pri konštatovaní existencie rozhodujúceho vplyvu.
- 156 Z uvedeného vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí, žalobkyňa nedokázala preukázať, že podiely, ktoré vlastnila v skupine Prysmian, slúžili iba na uskutočnenie obvyčajnej finančnej investície a že sa zdržala akéhokoľvek zapojenia do riadenia a kontroly uvedenej spoločnosti.
- 157 Tretia časť prvého žalobného dôvodu a v dôsledku toho aj uvedený žalobný dôvod ako celok sa teda musia zamietnuť.

2. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 nariadenia č. 1/2003, nedostatočnosti dôkazov a porušení povinnosti odôvodnenia upravenej v článku 296 ZFEÚ

- 158 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 2 nariadenia č. 1/2003 a povinnosť odôvodnenia upravenú v článku 296 ZFEÚ tým, že riadne nezohľadnila existujúci vzťah medzi ňou a vedľajšími účastníkmi konania, keď vyvodila jej solidárnu zodpovednosť za zaplatenie pokuty uloženej jej dcérskymi spoločnosťami.

159 Žalobkyňa delí druhý žalobný dôvod na dve časti. V prvej časti tvrdí, že dôkazy uvedené Komisiou pri vyvodení jej solidárnej zodpovednosti za zaplatenie pokuty uloženej jej dcérskym spoločnostiam sú poznačené vadami a vychádzajú z nepodložených vyhlásení predložených vedľajšími účastníkmi konania v správnom konaní. V druhej časti sa domnieva, že Komisia nedostatočne odôvodnila svoje rozhodnutie.

a) O prvej časti založenej na porušení článku 2 nariadenia č. 1/2003 a nedostatočnosti dôkazov

160 Žalobkyňa vytýka Komisii, že oprela svoje závery týkajúce sa jej solidárnej zodpovednosti za zaplatenie pokuty uloženej jej dcérskym spoločnostiam jedine vyhláseniami, ktoré podali vedľajší účastníci konania, hoci tieto vyhlásenia nie sú podľa nej presné, zhodujúce sa ani spoľahlivé.

161 Žalobkyňa predovšetkým tvrdí, že vyhlásenia vedľajších účastníkov konania nie sú podložené nijakým dôkazom a že ich Komisia nekriticky prijala. Rovnako poznamenáva, že Komisia úmyselne ignorovala dôkazy, ktoré poskytla žalobkyňa na vyvrátenie informácií vedľajších účastníkov konania. Žalobkyňa navyše tvrdí, že vyhlásenia vedľajších účastníkov konania, o ktoré sa Komisia opiera, sú v rozpore s vyhláseniami, ktoré boli vedľajšími účastníkmi konania podané skôr, ako aj s dôkazmi predloženými Komisii pred oznámením o výhradách. Komisia tak údajne porušila svoju povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať dokumenty predložené vedľajšími účastníkmi konania.

162 Komisia a vedľajší účastníci konania popierajú tieto tvrdenia.

163 Žalobkyňa tvrdí, že závery týkajúce sa jej solidárnej zodpovednosti za zaplatenie pokuty uloženej jej dcérskym spoločnostiam, ktoré sú uvedené v napadnutom rozhodnutí, nevychádzajú z dostatočných a spoľahlivých dôkazov. V podstate tu opakuje väčšinu z tvrdení uvedených v rámci prvého žalobného dôvodu, a preto musia byť odmietnuté z tých istých dôvodov, ktoré boli rozvinuté v rámci uvedeného žalobného dôvodu.

164 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia bez kritického preskúmania doslovne prebrala vyjadrenia vedľajších účastníkov konania týkajúce sa jej právomoci vymenovať predstavenstvo spoločnosti Prysmian, účasti členov predstavenstva z PIA v strategickom výbore, jej správania ako priemyselného vlastníka a plnomocenstiev vydaných pre členov predstavenstva z PIA.

165 Pokiaľ však ide najskôr o právomoc vymenovať členov predstavenstiev, treba uviesť, že závery Komisie nie sú založené len na vyhláseniach spoločnosti Prysmian, ale aj na informáciách poskytnutých žalobkyňou a stanovách spoločnosti, ako vyplýva z odôvodnenia 762 napadnutého rozhodnutia a poznámok pod čiarou č. 1138 až 1141 toho istého rozhodnutia. Okrem toho, hoci žalobkyňa znovu tvrdí, že prvé predstavenstvo nevybrala ona, ale pán B. ako CEO spoločnosti Prysmian, treba konštatovať, že ako bolo uvedené v bode 100 vyššie, toto tvrdenie nie je podložené žiadnym dôkazom predloženým žalobkyňou.

166 Pokiaľ ide následne o účasť žalobkyne v strategickom výbore, z odôvodnenia 763 a poznámok pod čiarou č. 1148 až 1153 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia podložila svoje závery tak, že sa odvolala na e-mailovú komunikáciu medzi členmi predstavenstva z PIA a CEO spoločnosti Prysmian, ako aj na program zasadnutí tohto výboru a zápisnice zo zasadnutí predstavenstva. Komisia teda na odôvodnenie svojich záverov vo vzťahu k uvedenému výboru neprebrala výlučne vyhlásenia vedľajších účastníkov konania, ako tvrdí žalobkyňa. Okrem toho, ako bolo uvedené v bode 115 vyššie, program schôdze tohto výboru zo 16. júla 2008 preukazuje, že tento výbor skúmal otázky obchodnej stratégie, vrátane investícií v Brazílii, Číne, Tunisku, Taliansku a Rusku, čo je v rozpore s tvrdením žalobkyne, že dotknutý výbor nemal žiadnu úlohu v procese strategického rozhodovania spoločnosti Prysmian.

- 167 Navyše pokiaľ ide o záver, že žalobkyňa podporovala krížový predaj vnútri skupiny, ako bolo vysvetlené v odôvodnení 771 napadnutého rozhodnutia, tento záver je opodstatnený výmenou e-mailov medzi pánom O. a pánom B. z 20. decembra 2007, e-mailom pána O. z 2. januára 2008 a e-mailom pána S. z 30. januára 2008. Tvrdenie, podľa ktorého sa toto konštatovanie opiera jedine o vyhlásenia vedľajších účastníkov konania, preto musí byť odmietnuté.
- 168 Pokiaľ ide napokon o plnomocenstvá pre členov predstavenstva z PIA, z bodov 112 až 114 vyššie vyplýva, že dôkazom uvedeným Komisiou v napadnutom rozhodnutí, najmä v poznámkach pod čiarou č. 1142 až 1145 uvedeného rozhodnutia, je zápisnica zo zasadnutia predstavenstva spoločnosti Prysmian z 15. decembra 2005. Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia nepodložila svoje závery iba vyhláseniami vedľajších účastníkov konania. Pokiaľ ide o zostávajúcu časť, tvrdenia Komisie sú potvrdené prílohami žaloby, ktoré preukazujú, že podľa plnomocenstiev pre uvedených vedúcich členov predstavenstva členovia predstavenstva z PIA konali v rámci každodenného riadenia spoločnosti Prysmian. Konkrétne sa vyjadrili predovšetkým k žiadosti o povolenie na otvorenie organizačnej zložky v Katare, k nomináciám do predstavenstva dcérskych spoločností a k otázkam týkajúcim sa zamestnávania.
- 169 Z uvedeného vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, konštatovania Komisie nie sú založené výlučne na vyhláseniach podaných vedľajšími účastníkmi konania.
- 170 Pokiaľ v druhom rade žalobkyňa tvrdí, že vyhlásenia vedľajších účastníkov konania sú rozporuplné a že Komisia nezohľadnila dôkazy predložené žalobkyňou počas správneho konania, stačí konštatovať, že toto tvrdenie neuvádza presne, ktoré boli tieto údajné vyhlásenia alebo dôkazy, v dôsledku čoho sa tvrdenia uvedené v tejto súvislosti žalobkyňou musia odmietnuť.
- 171 Prvá časť druhého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť.

b) O druhej časti založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

- 172 Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia, ktorá jej vyplýva z článku 296 ZFEÚ. Predovšetkým vytýka Komisii, že nezohľadnila podrobné informácie, ktoré predložila počas správneho konania a dostatočne nepodložila svoje závery, najmä pokiaľ ide o použitie domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu v období pred dátumom IPO, pokiaľ ide o konštatovanie skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu v skupine Prysmian počas celého obdobia porušenia a pokiaľ ide o jej tvrdenie, že jeho úloha v rámci spoločnosti Prysmian spĺňala kritériá obvyčajného finančného investora.
- 173 Komisia a vedľajší účastníci konania popierajú tieto tvrdenia.
- 174 V súlade s ustanovením článku 296 ZFEÚ musia byť všetky akty, vrátane rozhodnutí, odôvodnené.
- 175 Podľa ustálenej judikatúry sa má odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ prispôbiť povahe predmetného aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, a to spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatého opatrenia a príslušnému súdu vykonať svoju právomoc preskúmania (pozri rozsudok z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 147 a citovanú judikatúru).
- 176 V rámci individuálnych rozhodnutí z ustálenej judikatúry vyplýva, že povinnosť odôvodniť také rozhodnutie má okrem snahy umožniť preskúmanie súdom za cieľ poskytnúť dotknutej osobe dostatok údajov, aby prípadne zistila, či rozhodnutie obsahuje vadu, na základe ktorej možno spochybniť jeho platnosť. Je však potrebné pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia stanovená v článku 296 ZFEÚ predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorú je potrebné odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, ktorá sa týka vecnej zákonnosti sporného aktu (pozri rozsudok z 29. septembra 2011, Elf

Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, body 146 a 148 a citovanú judikatúru). Výhrady a tvrdenia, ktorými sa má poprieť dôvodnosť tohto aktu, sú teda neúčinné v rámci žalobného dôvodu založeného na neexistencii alebo nedostatočnosti odôvodnenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. marca 2001 Francúzsko/Komisia, C-17/99, EU:C:2001:178, body 35 až 38, a z 15. júna 2005, Corsica Ferries France/Komisia, T-349/03, EU:T:2005:221, body 52 a 59).

- 177 V prejednávanej veci na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je dostatočné na to, aby mohla poznať dôvody, ktoré viedli Komisiu k vyvodu jej solidárnej zodpovednosti za zaplatenie pokuty uloženej jej dcérskym spoločnostiam za priamu účasť na dotknutom karteli a na to, aby Všeobecný súd mohol uskutočniť svoje preskúmanie.
- 178 Pokiaľ totiž ide po prvé o rozhodnutie použiť domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu na obdobie pred dátumom IPO, z odôvodnení 748 až 754 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia vysvetlila, že nepriamou kontrolou všetkých hlasovacích práv spojených s akciami spoločnosti Prysmian sa žalobkyňa ocitla v podobnej situácii ako jediný a výlučný vlastník tejto poslednej uvedenej spoločnosti. Okrem toho Komisia najmä v odôvodneniach 751 až 753 uvedeného rozhodnutia vysvetlila, že investície, ktoré uskutočnili Apollo a vedenie spoločnosti Prysmian, boli čisto pasívne a zahŕňali vzdanie sa výkonu hlasovacích práv spojených s akciami spoločnosti Prysmian v prospech žalobkyne. Na základe toho Komisia rozhodla, že v súlade s judikatúrou citovanou v odôvodneniach 697 až 702 tohto rozhodnutia bola oprávnená určiť žalobkyňu za solidárne zodpovednú za zaplatenie pokuty uloženej jej dcérskym spoločnostiam.
- 179 Pokiaľ ide následne o konštatovanie uplatňovania rozhodujúceho vplyvu žalobkyne vo vedľajších účastníkoch konania v období od 29. júla 2005 do 28. januára 2009, Komisia vysvetlila svoj záver, podľa ktorého žalobkyňa uplatňovala takýto vplyv, pričom v súlade s judikatúrou sa oprela o objektívne faktory vzhľadom na hospodárske, organizačné a právne väzby existujúce medzi žalobkyňou a vedľajšími účastníkmi konania. Tieto faktory boli jednotlivo a podrobne opísané v odôvodneniach 758 až 771 napadnutého rozhodnutia a zohľadnené ako celok v odôvodneniach 772 až 781 uvedeného rozhodnutia. Komisia navyše odpovedala na hlavné tvrdenia uvedené žalobkyňou v rámci tohto konečného zváženia najmä v odôvodneniach 773 až 778 tohto rozhodnutia. Napokon treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, vysvetlenia Komisie sa týkali nielen obdobia pred dátumom IPO, ale aj obdobia po tomto dátume, ako dokazujú opatrenia preskúmané v odôvodneniach 766 až 770 toho istého rozhodnutia.
- 180 Pokiaľ ide napokon o záver, podľa ktorého žalobkyňa nekonala voči skupine Prysmian ako obyčajný finančný investor, Komisia poskytuje žalobkyni jasnú odpoveď najmä v odôvodnení 779 napadnutého rozhodnutia, v ktorom najmä uvádza, že výkon hlasovacích práv, pokiaľ ide o strategické rozhodnutia týkajúce sa obchodného správania dcérskej spoločnosti, ako sú určenie najvyššieho vedenia a schvaľovanie plánov prevádzky a riadenia, svedčí o zjavnom uplatňovaní rozhodujúceho vplyvu, a nie iba o obyčajnej dočasnej finančnej investícii.
- 181 Z toho vyplýva, že Komisia si splnila povinnosť odôvodnenia, ktorá jej vyplýva z článku 296 ZFEÚ, tak pokiaľ ide o použitie domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, ako aj pokiaľ ide o konštatovanie uplatňovania rozhodujúceho vplyvu žalobkyne vo vedľajších účastníkoch konania počas celého obdobia porušenia. Rovnako vysvetlila, prečo sa žalobkyňa voči skupine Prysmian nemohla považovať za obyčajného finančného investora.
- 182 Druhá časť druhého žalobného dôvodu, ako aj uvedený žalobný dôvod ako celok sa teda musia zamietnuť.

3. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj na porušení zásad osobnej zodpovednosti a prezumpcie nevinny

- 183 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje jej základné práva.
- 184 Konkrétne žalobkyňa na jednej strane uvádza, že domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu použitá Komisiou na obdobie pred dátumom IPO je v rozpore so zásadou prezumpcie nevinny, ako aj článkom 6 ods. 2 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, a článkom 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). Dodáva, že Komisia vôbec nezohľadnila dôkazy, ktoré Komisia predložila s cieľom vyvrátiť domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu.
- 185 Na druhej strane sa žalobkyňa domnieva, že konštatovanie jej solidárnej zodpovednosti za zaplatenie pokuty uloženej jej dcérskym spoločnostiam z dôvodu jej postavenia materskej spoločnosti porušuje zásadu osobnej zodpovednosti, keďže ani ona, ani jej zástupcovia v rámci uvedených dcérskych spoločností sa nepodieľali na dotknutom porušení článku 101 ZFEÚ.
- 186 Komisia a vedľajší účastníci konania popierajú tieto tvrdenia.
- 187 Pokiaľ ide v prvom rade o zásady osobnej zodpovednosti a prezumpcie nevinny, treba uviesť, že súd Únie už niekoľkokrát rozhodol, že Komisia neporušuje uvedené zásady, ak vychádza z domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu.
- 188 Najskôr je totiž potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry skutočnosť, že materská spoločnosť skupiny, ktorá uplatňuje rozhodujúci vplyv na svoje dcérske spoločnosti, môže byť vyhlásená za solidárne zodpovednú za porušenie práva hospodárskej súťaže, ktorého sa dopustili tieto dcérske spoločnosti, vôbec nepredstavuje porušenie zásady osobnej zodpovednosti, ale je naopak vyjadrením tejto zásady. Materská spoločnosť a dcérske spoločnosti, ktoré podliehajú jej rozhodujúcemu vplyvu, totiž spolu tvoria jeden podnik v zmysle práva hospodárskej súťaže a zodpovedajú za jeho konanie a v prípade, že tento podnik úmyselne alebo z neobstaranosti poruší pravidlá hospodárskej súťaže, zakladá to spoločnú osobnú zodpovednosť všetkých právnych subjektov, ktoré tvoria štruktúru skupiny (pozri rozsudok z 27. septembra 2012, Nynäs Petroleum a Nynas Belgium/Komisia, T-347/06, EU:T:2012:480, bod 40 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, EU:C:2009:262, bod 97).
- 189 Z ustálenej judikatúry ďalej vyplýva, že domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu neporušuje právo na prezumpciu nevinny, keďže na jednej strane nevedie k prezumpcii viny jednej alebo druhej z týchto spoločností (pozri rozsudok z 26. januára 2017, Villeroy & Boch/Komisia, C-625/13 P, EU:C:2017:52, bod 149 a citovanú judikatúru) a na druhej strane je domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu vyvrátiteľná (pozri rozsudok z 19. júna 2014, FLS Plast/Komisia, C-243/12 P, EU:C:2014:2006, bod 27 a citovanú judikatúru).
- 190 Napokon stačí dodať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, skutočnosť, že by mohlo byť ťažké predložiť dôkaz o opaku potrebný na vyvrátenie domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, sama osebe podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora neznamená, že by bola táto domnienka nevyvrátiteľná (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júna 2016, Evonik Degussa a AlzChem/Komisia, C-155/14 P, EU:C:2016:446, bod 44 a citovanú judikatúru).
- 191 Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého domnienka skutočného vykonávania rozhodujúceho vplyvu je nezlučiteľná so zásadami osobnej zodpovednosti a prezumpcie nevinny, ako sú upravené v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Charte, sa musí odmietnuť.

- 192 V druhom rade tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého ani ona, ani jej zástupcovia sa nepodieľali na karteli, nemôže obstať vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 188 vyššie.
- 193 Pokiaľ ide v treťom rade o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia neposkytla dostatočné dôvody na odmietnutie vyvrátenia domnienky skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu žalobkyňou, je potrebné konštatovať, že toto tvrdenie už bolo preskúmané v rámci druhého žalobného dôvodu, a preto sa musí z rovnakých dôvodov odmietnuť.
- 194 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa vyvodenie jej solidárnej zodpovednosti za zaplatenie pokuty uloženej jej dcérskym spoločnostiam, z dôvodu jej postavenia materskej spoločnosti, neporušuje zásadu osobnej zodpovednosti a prezumpciu neviny v zmysle uvedenom žalobkyňou v rámci tohto žalobného dôvodu.
- 195 Tretí žalobný dôvod sa teda musí zamietnuť.

4. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj na zjavne nesprávnom posúdení a porušení zásad právnej istoty a osobnej povahy sankcií

- 196 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia a porušila zásady právnej istoty a osobnej povahy trestov tým, že nestanovila žiadne podiely solidárnych dlžníkov v rámci ich vnútorného vzťahu a obmedzila sa iba na vyvodenie ich solidárneho záväzku. Podľa nej nie je takéto určenie skutočne nevyhnutné v prípade, keď spoločnosti v čase prijatia napadnutého rozhodnutia patria do tej istej skupiny. Naproti tomu v prípade, že hospodárska jednotka vytvorená týmito spoločnosťami už neexistuje, ako to je v prejednávanej veci, Komisia bola údajne povinná vykonať toto určenie v uvedenom rozhodnutí.
- 197 Komisia popiera tieto tvrdenia.
- 198 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že vzhľadom na to, že v čase prijatia napadnutého rozhodnutia už netvorila s vedľajšími účastníkmi konania tú istú hospodársku jednotku, bola Komisia povinná stanoviť podiely pokuty, ktoré mali byť zaplatené každým z nich v rámci ich vnútorného vzťahu.
- 199 Podľa judikatúry Súdneho dvora právny pojem Únie týkajúci sa solidárnej zodpovednosti za zaplatenie pokuty je ako taký iba prejavom plného účinku pojmu podnik a týka sa iba podniku a nie obchodných spoločností, ktoré ho tvoria (pozri rozsudok z 26. januára 2017, Villeroy & Boch/Komisia, C-625/13 P, EU:C:2017:52, bod 150 a citovanú judikatúru)
- 200 Hoci z článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že Komisia má právomoc solidárne uložiť pokutu viacerým spoločnostiam, pokiaľ tvoria rovnaký podnik, ani znenie tohto ustanovenia, ani cieľ mechanizmu solidarity neumožňujú usudzovať, že táto sankčná právomoc presahuje určenie vonkajšieho vzťahu solidarity, čím by bolo určenie podielov solidárnych dlžníkov v rámci ich vnútorného vzťahu (pozri rozsudok z 26. januára 2017, Villeroy & Boch/Komisia, C-625/13 P, EU:C:2017:52, bod 151 a citovanú judikatúru)
- 201 Cieľ mechanizmu solidarity spočíva naopak v skutočnosti, že predstavuje dodatočný právny nástroj, ktorým disponuje Komisia na posilnenie účinnosti svojho konania v oblasti vymáhania pokút uložených za porušenia práva hospodárskej súťaže, keďže tento mechanizmus pre Komisiu ako veriteľa dlhu, ktorý zodpovedá týmto pokutám, znižuje riziko platobnej neschopnosti, čo sa podieľa na ciele odstrašenia, ktorý všeobecne sleduje právo hospodárskej súťaže (pozri rozsudok z 26. januára 2017, Villeroy & Boch/Komisia, C-625/13 P, EU:C:2017:52, bod 152 a citovanú judikatúru)

- 202 Určenie podielov v rámci vnútorného vzťahu existujúceho medzi solidárnymi dlžníkmi sa teda netýka tohto dvojitého cieľa. Ide totiž o spor, ktorý nastane neskôr, a v zásade už nie je v záujme Komisie, keďže celá pokuta jej už bola zaplatená jedným alebo viacerými uvedenými dlžníkmi (pozri rozsudok z 26. januára 2017, Villeroy & Boch/Komisia, C-625/13 P, EU:C:2017:52, bod 153 a citovanú judikatúru)
- 203 V prejednávanej veci postačuje vzhľadom na judikatúru citovanú v bodoch 199 až 202 vyššie konštatovať, že Komisia nebola povinná určiť podiely žalobkyne a vedľajších účastníkov konania v rámci ich vnútorného vzťahu. Keďže totiž, ako vyplýva z preskúmania uskutočneného v rámci prvého žalobného dôvodu, Komisia správne dospela k záveru, že počas celého obdobia porušenia žalobkyňa a vedľajší účastníci konania tvorili jeden podnik v zmysle práva hospodárskej súťaže, mohla sa obmedziť na určenie výšky pokuty, za ktorej zaplatenie sú tieto spoločnosti solidárne zodpovedné.
- 204 Okrem toho tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého v čase prijatia napadnutého rozhodnutia už vedľajší účastníci konania s ňou netvorili jeden subjekt, nemôže spochybniť záver uvedený v bode 203 vyššie.
- 205 Na jednej strane je potrebné zdôrazniť, že prijatie predmetného tvrdenia by bolo v rozpore so samotným pojmom solidárnej zodpovednosti. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že z mechanizmu solidarity z definície vyplýva, že Komisia sa môže obrátiť buď na materskú spoločnosť alebo dcérsku spoločnosť bez stanovenia podielov v zmysle uvádzanom žalobkyňou. Ako už totiž Súdny dvor rozhodol, neexistuje „prednosť“, pokiaľ ide o uloženie pokuty jednej alebo druhej z týchto spoločností (pozri rozsudok z 18. júla 2013, Dow Chemical a i./Komisia, C-499/11 P, EU:C:2013:482, bod 49 a citovanú judikatúru).
- 206 Na druhej strane je potrebné sa domnievať, že prijatie takéhoto tvrdenia by mohlo ohroziť cieľ mechanizmu solidarity, ktorý podľa judikatúry citovanej v bode 201 vyššie spočíva v skutočnosti, že predstavuje dodatočný právny nástroj, ktorým disponuje Komisia na posilnenie účinnosti vymáhania uložených pokút, ako aj cieľa odstrašenia, ktorý všeobecne sleduje právo hospodárskej súťaže.
- 207 Vzhľadom na uvedené je na základe podrobného preskúmania potrebné usudzovať, že Komisia nepochybila ani neporušila zásady právnej istoty a osobnej povahy trestov tým, že nestanovila podiely žalobkyne a vedľajších účastníkov konania v rámci ich vnútorného vzťahu.
- 208 Štvrtý žalobný dôvod sa teda musí zamietnuť.

5. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu

- 209 Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia porušila jej právo na obhajobu v správnom konaní. Tento piaty žalobný dôvod delí na tri časti, ktoré sa zakladajú po prvé na tom, že Komisia jej neumožnila prístup k dokumentom podstatným pre jej obhajobu, po druhé na tom, že Komisia nezákonne oneskorila sprístupnenie iných dokumentov, a po tretie, že neprimeraná dĺžka konania poškodila jeho schopnosť brániť sa.

a) O prvej časti založenej na tom, že Komisia nesprístupnila žalobkyňi dôkazy podstatné pre jej obhajobu

- 210 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí pri odôvodnení jej zodpovednosti v rámci kartelu vychádzala z viacerých dôkazov v jej neprospech, hoci jej neboli oznámené. Predovšetkým údajne išlo o dokument obsahujúci dôkaz o rozsahu plnomocenstiev pre členov predstavenstva z PIA, ako aj dokumenty obsahujúce dôkaz o úlohe výboru pre odmeňovanie a výboru pre vnútornú kontrolu.
- 211 Komisia spochybňuje tieto tvrdenia.

- 212 Podľa ustálenej judikatúry dodržiavanie práva na obhajobu je základným právom v práve Únie, ktoré je zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv, ktorý vyžaduje rešpektovanie tohto práva v každom konaní (pozri rozsudok zo 17. decembra 2014, Pilkington Group a i./Komisia, T-72/09, neuvydaný EU:T:2014:1094, bod 232 a citovanú judikatúru).
- 213 Rešpektovanie práva na obhajobu vyžaduje, aby dotknutý podnik mal možnosť v rámci správneho konania účinne vyjadriť svoje stanovisko k pravdivosti a relevantnosti jednak skutkových okolností a okolností, ktorých sa dovoľáva, ako aj dokumentov, o ktoré Komisia oprela svoje zistenie existencie porušenia (rozsudok zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 66).
- 214 V tomto zmysle článok 27 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 na jednej strane stanovuje, že Komisia poskytne podnikom alebo združeniam podnikov, proti ktorým smeruje konanie, možnosť, aby boli vypočutí v záležitostiach, voči ktorým má Komisia námietky, a na druhej strane stanovuje, že Komisia svoje rozhodnutia založí len na námietkach, ku ktorým sa príslušné strany mohli vyjadriť.
- 215 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry je neoznámenie dokumentu porušením práva na obhajobu iba vtedy, ak môže dotknutý podnik preukázať, že po prvé Komisia vychádzala z tohto dokumentu na podporu svojej výhrady týkajúcej sa existencie porušenia a po druhé, že potrebný dôkaz na preukázanie dôvodnosti tejto výhrady je možné predložiť len odkazom na uvedený dokument. Ak existovali iné listinné dôkazy, o ktorých účastníci konania vedeli počas správneho konania a ktoré konkrétne podporili zistenia Komisie, skutočnosť, že dokument svedčiaci v neprospech dotknutej osoby, ku ktorému táto osoba nemala prístup, bol ako dôkaz neprípustný, by neovplyvnila platnosť výhrad potvrdených v napadnutom rozhodnutí. Dotknutému podniku teda prináleží, aby preukázal, že záver, ku ktorému Komisia dospela vo svojom rozhodnutí, by bol iný v prípade, keby dokument, ktorý tomuto podniku nebol prístupný a z ktorého Komisia vychádzala pri obvinení podniku, nebol prípustný ako dôkaz (pozri rozsudok z 9. septembra 2015, Toshiba/Komisia, T-104/13, EU:T:2015:610, bod 129 a citovanú judikatúru).
- 216 Hoci v prejednávanej veci žalobkyňa tvrdí, že nedostala od Komisie ani dokument o rozsahu plnomocenstiev pre členov predstavenstva z PIA, ani dokumenty týkajúce sa výboru pre odmeňovanie a výboru pre vnútornú kontrolu, treba konštatovať, ako to urobila Komisia, že takéto tvrdenie nie je vecne podložené.
- 217 Najskôr, ako vysvetľuje Komisia, pričom žalobkyňa to nespochybnila, dokument týkajúci sa rozsahu plnomocenstiev pre členov predstavenstva z PIA bol oznámený žalobkyni 27. marca 2012 a táto mala prístup tak k dôvernej verzii uvedeného dokumentu, ako aj k jeho verzii, ktorá nemá dôvernú povahu.
- 218 Pokiaľ ide následne o dokument týkajúci sa výboru pre odmeňovanie, je potrebné uviesť, že ide o dôvernú verzii odpovede vedľajších účastníkov konania na oznámenie o výhradách. V dňoch 4. januára a 12. marca 2012, ako aj 11. septembra 2013 mala žalobkyňa prístup k verzii tejto odpovede, ktorá nemá dôvernú povahu, z ktorej vyplývajú dôkazy uvedené Komisiou voči žalobkyni v napadnutom rozhodnutí.
- 219 Pokiaľ ide napokon o dokument týkajúci sa výboru pre vnútornú kontrolu, ide o dokument totožný s dokumentom, ktorý sa nachádza v prílohe 15 odpovede vedľajších účastníkov konania na žiadosť o informácie z 20. októbra 2009, ku ktorému mala žalobkyňa prístup najmä 26. januára 2012.
- 220 Z toho vyplýva, že Komisia neodmietla sprístupniť dokumenty uvedené žalobkyňou v žalobe a že si tak splnila povinnosti, ktoré má v súlade s judikatúrou citovanou v bode 215 vyššie.
- 221 Pokiaľ ide o zvyšnú časť, žalobkyňa tvrdí, že nemala prístup k dokumentom v spise, ako sú dokumenty [dôverné] a [dôverné]. Keďže takéto tvrdenie bolo formulované po prvýkrát až pred Všeobecným súdom v štádiu repliky a nevychádza z okolností, ktoré vyšli najavo v priebehu konania, treba ho zamietnuť

ako neprípustné. V každom prípade treba poznamenať, že ako uviedla Komisia, dokument [dôverné] bol žalobkyni zaslaný 8. septembra 2011 a dokument [dôverné] obsahuje iba verejne dostupné informácie, ako dokazuje poznámka pod čiarou č. 1127 napadnutého rozhodnutia.

222 Prvá časť piateho žalobného dôvodu sa teda musí zamietnuť.

b) O druhej časti založenej na tom, že Komisia údajne nezákonne oneskorila sprístupnenie iných dokumentov podstatných pre obhajobu žalobkyně

223 Žalobkyňa najskôr tvrdí, že Komisia uviedla informácie potrebné na jej obhajobu až vo veľmi neskorom štádiu vyšetrovania, t. j. 17. mája 2013, v dôsledku čoho nebola schopná primerane uplatniť svoje právo na obhajobu. Tieto informácie, tak v jej neprospech, ako aj v jej prospech, sa údajne týkajú po prvé dôkazu na určenie úlohy strategického výboru, po druhé dôkazov týkajúcich sa výboru pre odmeňovanie a výboru pre vnútornú kontrolu, po tretie dôkazov týkajúcich sa otázok preskúmaných na každomesačných stretnutiach a po štvrté dôkazov na podporu tvrdenia Komisie, podľa ktorého konala rovnako ako priemyselný vlastník.

224 Žalobkyňa ďalej tvrdí, že oneskorené oznámenie týchto informácií nenapraví porušenie jej práva na obhajobu, keďže ich nemala ani pri príprave svojej odpovede na oznámenie o výhradách, ani na vypočutí, ktoré sa uskutočnilo v júni 2012. Navyše si myslí, že ak by bola schopná vyjadriť svoje stanovisko k dôkazom v skoršom štádiu konania, Komisia by ho mohla lepšie zohľadniť.

225 Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že odôvodnenie Komisie, podľa ktorého oneskorený prístup k týmto informáciám je odôvodnený potrebou vopred stanoviť dôvodnosť dôkazov pred ich oznámením, nie je opodstatnené. Poukazuje na to, že väčšina relevantných dôkazov bola Komisii k dispozícii viac než rok vopred.

226 Napokon žalobkyňa žiada Všeobecný súd, aby v súlade s článkom 64 ods. 4 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 nariadil Komisii predložiť na prerokovanie za zatvorenými dverami všetky relevantné dokumenty, ktoré Komisia interne zverejnila od 1. marca 2012 do 17. mája 2013, najmä korešpondenciu s právnym oddelením a úradníkom pre vypočutie a zápisnicu zo stretnutí tímu povereného prípadom alebo vnútorné písomné pokyny tímu.

227 Komisia odmieta tieto tvrdenia.

228 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia jej sprístupnila dokumenty podstatné pre svoju obhajobu oneskorene.

229 Podľa judikatúry citovanej v bode 213 vyššie dodržanie práva na obhajobu v podstate vyžaduje, aby mal dotknutý podnik možnosť v rámci správneho konania účinne vyjadriť svoje stanovisko k pravdivosti a relevantnosti skutkového stavu a uvádzaných okolností.

230 V prejednávanej veci treba uviesť, že v rámci tejto časti žalobného dôvodu žalobkyňa netvrdí, ako v prvej časti, že nemala prístup k dokumentom podstatným pre svoju obhajobu voči výhradám, ktoré vo vzťahu k nej vyslovila Komisia v napadnutom rozhodnutí, ale Komisii vytýka len oneskorené zaslanie týchto dokumentov.

231 Po prvé však treba najskôr uviesť, že dokumenty uvádzané žalobkyňou jej boli odoslané 17. mája 2013, t. j. približne 10 mesiacov pred prijatím napadnutého rozhodnutia. Za týchto okolností žalobkyňa nemôže oprávnene tvrdiť, že nemala možnosť predložiť pripomienky k týmto skutočnostiam z dôvodu nedostatku času na ich preskúmanie. Ďalej treba konštatovať, že žalobkyňa sa skutočne vyjadrila k týmto dokumentom, a to 17. júna 2013, teda jeden mesiac po ich zaslaní, a že nič v jej písomných

vyjadreniach nemôže preukázať, že ako tvrdí žalobkyňa, Komisia nemala dostatok času na to, aby zohľadnila jej pripomienky. Okrem toho žalobkyňa presne nevysvetľuje, ktoré tvrdenia by mohla predložiť, ak by jej v tom nebránil nedostatok času.

- 232 Po druhé je potrebné uviesť, že z dokumentov, ktoré žalobkyňa označuje za dokumenty, ktoré jej boli oznámené oneskorene, sa dva týkajú záverov Komisie o jej účasti vo výbore pre odmeňovanie a výbore pre vnútornú kontrolu spoločnosti Prysmian. Ako však vyplýva z analýzy uskutočnenej v rámci prvého žalobného dôvodu v bodoch 120 až 124 vyššie, tieto dve okolnosti nemôžu byť použité Komisiou na odôvodnenie záveru, podľa ktorého žalobkyňa uplatňovala rozhodujúci vplyv vo vedľajších účastníkoch konania. Za týchto okolností musí byť výhrada žalobkyne, pokiaľ ide o oneskorené zaslanie týchto dvoch dokumentov týkajúcich sa uvedených okolností, zamietnutá ako neúčinná. Pokiaľ ide o zostávajúcu časť, vzhľadom na relatívnu stručnosť sporných dokumentov, a to zápisníc z predstavenstva spoločnosti Prysmian a mesačných správ, žalobkyňa nemôže tvrdiť, že nemala čas preskúmať ich s cieľom pripraviť si obhajobu pred Komisiou.
- 233 Po tretie žalobkyňa nemôže oprávnene tvrdiť, že dokumenty zaslané 17. mája 2013 boli jediným základom argumentácie Komisie. V tejto súvislosti treba uviesť, že závery Komisie v napadnutom rozhodnutí sú založené na viacerých ďalších dokumentov, ktoré boli žalobkyňi v podstate oznámené po prijatí oznámenia o výhradách z 30. júna 2011.
- 234 Po štvrté, aj keby žalobkyňa nemohla mať prístup k týmto dokumentom na prípravu svojej odpovede na oznámenie o výhradách, je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry oznámenie o výhradách predstavuje prípravný dokument, v ktorom má posúdenie skutkových a právnych okolností výhradne predbežný charakter (rozsudok z 5. decembra 2013, SNIA/Komisia, C-448/11 P, neuvverejnený, EU:C:2013:801, bod 42 a citovaná judikatúra). Preto nič nebráni tomu, aby dokumenty prijaté ako odpoveď na oznámenie o výhradách boli neskôr použité pri konečnom rozhodnutí, pokiaľ mala dotknutá osoba možnosť, tak ako v prejednávanej veci, vyjadriť sa k nim.
- 235 Preto treba zamietnuť druhú časť piateho žalobného dôvodu ako čiastočne neúčinnú a čiastočne nedôvodnú. Pokiaľ ide okrem toho o opatrenie na zabezpečenie priebehu konania navrhnuté žalobkyňou, stačí uviesť, že žalobkyňa nevysvetľuje, ako by mohlo pomôcť jej argumentácii. Za týchto okolností nie je potrebné vyhovieť návrhu žalobkyne.

c) O treťom žalobnom dôvode založenom na neprimeranej dĺžke správneho konania

- 236 Žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na neprimeranú dĺžku správneho konania Komisia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných. V tejto súvislosti predovšetkým uvádza, že vyšetrovanie trvalo viac než päť rokov, a síce od 9. januára 2009 do 2. apríla 2014. Dodáva, že uplynutie tejto doby malo vplyv na jej obhajobu, keďže oznámenie o výhradách dostala až 30. júna 2011, pričom fond GSCP V previedol svoje posledné podiely v spoločnosti Prysmian v roku 2010. Domnieva sa tiež, že v prípade, ak neprimeraná dĺžka správneho konania neodôvodňuje zrušenie napadnutého rozhodnutia, mal by Všeobecný súd spravodlivo znížiť pokutu, ktorá jej bola uložená.
- 237 Komisia spochybňuje tieto tvrdenia.
- 238 Podľa ustálenej judikatúry predstavuje dodržanie primeranej lehoty pri vedení správnych konaní vo veciach politiky v oblasti hospodárskej súťaže všeobecnú zásadu práva Únie, ktorej dodržiavanie zabezpečujú súdy Únie (pozri rozsudok z 19. decembra 2012, Heineken Nederland a Heineken/Komisia, C-452/11 P, neuvverejnený, EU:C:2012:829, bod 97 a citovanú judikatúru).

- 239 Zásada primeranej lehoty v rámci správneho konania bola potvrdená článkom 41 ods. 1 Charty, podľa ktorého „každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote“ (pozri rozsudok z 5. júna 2012, Imperial Chemical Industries/Komisia, T-214/06, EU:T:2012:275, bod 284 a citovanú judikatúru).
- 240 Primeranosť každej etapy konania sa musí posúdiť v závislosti od okolností každej veci, najmä od jej kontextu, správania účastníkov konania počas konania, významu veci pre jednotlivé dotknuté podniky a stupňa jej zložitosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. apríla 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, EU:T:1999:80, bod 126).
- 241 Súdny dvor tiež rozhodol, že v oblasti politiky hospodárskej súťaže pred Komisiou môže správne konanie viesť k preskúmaniu dvoch po sebe idúcich období, pričom každé z nich má svoju vlastnú vnútornú logiku. Prvá fáza, ktorá trvá až do oznámenia o výhradách, začína plynúť odo dňa, keď Komisia na základe právomocí, ktoré jej zveril normotvorca Únie, prijala opatrenia zahrňujúce výhradu, že došlo k porušeniu, a musí Komisii umožniť zaujať postoj k ďalšiemu smerovaniu konania. Druhá fáza sama osebe trvá od oznámenia výhrad až po prijatie konečného rozhodnutia. Táto fáza má Komisii umožniť prijať konečné rozhodnutie o vytýkanom porušení. Toto obdobie má Komisii umožniť definitívne rozhodnúť o vytýkanom porušení (rozsudok z 21. septembra 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia, C-105/04 P, EU:C:2006:592, bod 38).
- 242 Navyše z judikatúry vyplýva, že ak mohlo mať porušenie zásady primeranej lehoty vplyv na výsledok konania, také porušenie môže viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. septembra 2006, Technische Unie/Komisia, C-113/04 P, EU:C:2006:593, bod 48 a citovanú judikatúru).
- 243 Je však potrebné spresniť, že pokiaľ ide o uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže, prekročenie primeranej lehoty môže predstavovať dôvod na zrušenie len v prípade rozhodnutí, ktorými sa konštatujú porušenia, pokiaľ bolo preukázané, že porušením zásady primeranej lehoty došlo k zásahu do práva dotknutých podnikov na obhajobu. Okrem tohto osobitného prípadu nedodržanie povinnosti rozhodnúť v primeranej lehote nemá vplyv na platnosť správneho konania podľa nariadenia č. 1/2003 (rozsudok z 21. septembra 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia, C-105/04 P, EU:C:2006:592, bod 42).
- 244 Napokon keďže rešpektovanie práva na obhajobu, teda základnej zásady, ktorej povaha bola opätovne zdôraznená v judikatúre Súdneho dvora, má zásadnú dôležitosť v takých konaniach, akým je konanie v prejednávanej veci, je potrebné zabrániť tomu, aby mohlo dôjsť k nenapraviteľnému porušeniu týchto práv z dôvodu neprimeranej dĺžky fázy vyšetrovania, a tomu, aby táto dĺžka mohla brániť zabezpečeniu dôkazov, ktorými sa má vyvrátiť existencia takých konaní, pre ktoré by voči dotknutým podnikom mohla byť vyvedená zodpovednosť. Z tohto dôvodu sa preskúmanie prípadných prekážok výkonu práva na obhajobu nesmie obmedzovať iba na fázu, v ktorej dochádza k plnému uplatneniu týchto práv, teda na druhú fázu správneho konania. Posúdenie zdroja prípadného oslabenia účinnosti práva na obhajobu sa musí vzťahovať na celé konanie, opierajúc sa o celkovú dĺžku tohto konania (pozri rozsudok z 21. septembra 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia, C-105/04 P, EU:C:2006:592, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 245 V prejednávanej veci treba totiž pripomenúť, že pokiaľ ide o prvú fázu správneho konania, teda o fázu trvajúcu od doručenia oznámenia o inšpekcii vedľajším účastníkom konania v januári 2009 do doručenia oznámenia o výhradách v júni 2011, uplynulo obdobie 29 mesiacov. Druhá fáza správneho konania, trvajúca od doručenia oznámenia o výhradách do prijatia napadnutého rozhodnutia v apríli 2014, trvala 33 mesiacov.

- 246 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že dĺžka prvej fázy správneho konania a dĺžka druhej fázy uvedeného konania nie sú neprimerané vzhľadom na úkony, ktoré bola Komisia povinná uskutočniť s cieľom dokončiť vyšetrovanie a prijať napadnuté rozhodnutie.
- 247 Najskôr totiž treba uviesť, ako to urobila Komisia, že vyšetrovanie sa vzťahovalo na kartel na celosvetovej úrovni s veľkým celkovým počtom účastníkov, ktorý trval takmer desať rokov a v súvislosti s ktorým bola Komisia povinná aktualizovať značné množstvo dôkazov obsiahnutých v spise, vrátane všetkých dôkazov zhromaždených počas inšpekcií a prijatých od žiadateľiek o zhovievavosť. Navyše v priebehu uvedeného vyšetrovania Komisia zaslala subjektom z dotknutého odvetvia žiadosti o informácie v súlade s článkom 18 nariadenia č. 1/2003 a bodom 12 oznámenia o zhovievavosti.
- 248 Ďalej je potrebné zdôrazniť, že množstvo dôkazov priviedlo Komisiu k tomu, že prijala rozhodnutie, ktoré má v anglickej verzii 287 strán, pričom jeho príloha 1 obsahuje okrem iného úplné odkazy na všetky dôkazy zhromaždené počas fázy vyšetrovania, a že rozsah kartelu, ako aj jazykové ťažkosti sú tiež pozoruhodné. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že napadnuté rozhodnutie bolo určené 26 subjektom zo širokej palety štátov, z ktorých sa veľká časť zúčastňovala na karteli v rôznych právnych formách a počas a po skončení obdobia kartelu bola zreorganizovaná. Navyše je potrebné uviesť, že uvedené rozhodnutie vypracované v anglickom jazyku muselo byť v celom rozsahu preložené do nemčiny, francúzštiny a taliančiny.
- 249 Zo zhrnutia skutočností vedúcich k sporu uvedeného v bodoch 3 až 10 vyššie vyplýva, že v rámci správneho konania Komisia prijala sériu opatrení, ktoré odôvodňujú dĺžku každej fázy uvedeného konania, ktorej primeranosť v súvislosti s vyšetrovaním žalobkyňa konkrétnym spôsobom nespochybnila.
- 250 Dĺžka oboch fáz správneho konania bola teda primeraná na to, aby Komisii umožnila dôkladne posúdiť dôkazy a tvrdenia predložené účastníkmi konania, ktorých sa týka vyšetrovanie.
- 251 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nemôže oprávnene tvrdiť, že dĺžka správneho konania pred Komisiou bola neprimeraná a že Komisia porušila zásadu primeranej lehoty.
- 252 V každom prípade, aj keby sa konštatovala prípadná neprimeranosť celkovej dĺžky správneho konania a porušenie zásady primeranej lehoty, takéto konštatovanie by vzhľadom na judikatúru citovanú v bodoch 242 až 244 vyššie nebolo samo osebe dostatočné na to, aby viedlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.
- 253 V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že neprimeranosť dĺžky správneho konania mala „vplyv na jej možnosť brániť sa“, a to predovšetkým z dôvodu, že v okamihu, keď bola informovaná, že sa na ňu vťahuje vyšetrovanie, t. j. odo dňa oznámenia o výhradách 30. júna 2011, už bol prevedený jej posledný podiel vo vedľajších účastníkoch konania, a preto mala len obmedzený prístup k dôkazom o svojej investícii. V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry platí, že na základe všeobecnej povinnosti obozretnosti, ktorá je uložená každému podniku alebo združeniu podnikov, bola žalobkyňa povinná zabezpečiť, aby sa v jej účtovníctve alebo archívoch riadne uchovávali informácie umožňujúce spätne doložiť jej činnosti, najmä s cieľom mať potrebné dôkazy v prípade súdnych alebo správnych konaní (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júna 2011, Heineken Nederland a Heineken/Komisia, T-240/07, EU:T:2011:284, bod 301 a citovanú judikatúru). V súlade s rozsudkom z 27. júna 2012, Bolloré/Komisia (T-372/10, EU:T:2012:325, bod 152), sa táto povinnosť uplatňuje aj v prípade prevodu dcérskej spoločnosti.
- 254 Pokiaľ ide o žiadosť žalobkyne Všeobecnému súdu, aby v prípade, že dĺžka správneho konania neodôvodňuje zrušenie napadnutého rozhodnutia, spravodlivo znížil pokutu, ktorá jej bola uložená, musí sa považovať za prednesenú na podporu jej návrhov na zníženie uvedenej pokuty, ktoré budú preskúmané v bode 261 nižšie.

- 255 Tretia časť piateho žalobného dôvodu, ako aj uvedený žalobný dôvod ako celok sa teda musia zamietnuť.
- 256 Vzhľadom na uvedené treba dospieť k záveru, že žalobkyni sa nepodarilo preukázať existenciu nezrovnalostí zo strany Komisie, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia v časti, ktorá sa jej týka.
- 257 Návrhy na zrušenie podané žalobkyňou sa teda musia zamietnuť.

B. O návrhoch na zníženie pokuty uloženej žalobkyni

- 258 Žalobkyňa žiada Všeobecný súd, aby znížil pokutu, ktorá jej bola uložená, aby sa zohľadnili chyby, ktorých sa podľa nej dopustila Komisia pri výpočte sumy pokuty. Žalobkyňa rovnako žiada Všeobecný súd, aby v prípade, že neprimeraná dĺžka správneho konania neodôvodňuje zrušenie napadnutého rozhodnutia, spravodlivo znížil túto pokutu. Napokon žiada Všeobecný súd o priznanie akéhokoľvek zníženia pokuty, ktoré môže byť priznané vedľajším účastníkom konania v dôsledku žaloby podanej proti uvedenému rozhodnutiu vo veci T-475/14, Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi/Komisía.
- 259 Pred preskúmaním jednotlivých žiadostí žalobkyne, ktorých cieľom je dosiahnutie zníženia pokuty, ktorá jej bola uložená, je potrebné pripomenúť, že preskúmanie zákonnosti je doplnené neobmedzenou súdnou právomocou, ktorá je priznaná súdu Únie v zmysle článku 31 nariadenia č. 1/2003 v súlade s článkom 261 ZFEÚ. Táto právomoc oprávňuje súd, aby nad rámec jednoduchého preskúmania zákonnosti sankcie nahradil posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením a v dôsledku toho zrušil, znížil alebo zvýšil uloženú pokutu alebo penále. Treba však zdôrazniť, že výkon neobmedzenej súdnej právomoci neznamena preskúmanie *ex offico*, a tiež pripomenúť, že konanie pred súdmi Únie je kontradiktórne. S výnimkou dôvodov verejného poriadku, medzi ktoré patrí chýbajúce odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktoré je súd povinný preskúmať *ex offico*, prináleží žalobkyni, aby uviedla žalobné dôvody proti dotknutému rozhodnutiu a predložila dôkazy na podporu týchto dôvodov (rozsudok z 8. decembra 2011, KME Germany a i./Komisia, C-389/10 P, EU:C:2011:816, body 130 a 131).

1. O žiadosti o zníženie uloženej pokuty z dôvodu chýb, ktorých sa dopustila Komisia pri výpočte sumy pokuty

- 260 Pokiaľ ide v prvom rade o žiadosť žalobkyne o zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená, z dôvodu pochybení, ktorých sa dopustila Komisia pri výpočte sumy uvedenej pokuty, treba uviesť, že na jednej strane žalobné dôvody uvedené žalobkyňou na podporu návrhov na zrušenie boli zamietnuté a že na druhej strane neexistujú žiadne okolnosti, ktoré by v prejednávanej veci mohli odôvodniť zníženie tejto pokuty. Z tohto vyplýva, že táto žiadosť sa musí v celom rozsahu zamietnuť.

2. O žiadosti o zníženie uloženej pokuty z dôvodu neprimeranej dĺžky správneho konania

- 261 Pokiaľ ide v druhom rade o žiadosť žalobkyne o spravodlivé zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená, z dôvodu neprimeranej dĺžky správneho konania, stačí pripomenúť, že hoci porušenie zásady primeranej lehoty zo strany Komisie môže odôvodniť zrušenie rozhodnutia prijatého Komisiou v správnom konaní na základe článkov 101 alebo 102 ZFEÚ, pokiaľ zahŕňa aj porušenie práva dotknutého podniku na obhajobu, aj za predpokladu, že sa preukáže takéto porušenie uvedenej zásady, nemôže to viesť k zníženiu uloženej pokuty (pozri rozsudok z 26. januára 2017, Villeroy & Boch/Komisía, C-644/13 P, EU:C:2017:59, bod 79 a citovanú judikatúru).
- 262 V každom prípade, ako vyplýva z bodu 251 vyššie, v prejednávanej veci nebolo možné konštatovať neprimeranú dĺžku správneho konania. Z toho vyplýva, že tento návrh sa musí zamietnuť.

3. O návrhu na zníženie pokuty s cieľom priznať akékoľvek zníženie sumy uvedenej pokuty, ktoré by bolo poskytnuté vedľajším účastníkom konania v dôsledku žaloby podanej proti napadnutému rozhodnutiu vo veci T-475/14

- 263 Pokiaľ ide v treťom a poslednom rade o žiadosť žalobkyne o priznanie akéhokoľvek zníženia pokuty, ktoré môže Všeobecný súd priznať vedľajším účastníkom konania v dôsledku žaloby podanej proti napadnutému rozhodnutiu vo veci T-475/14, Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi/Komisia, je potrebné pripomenúť, že voči žalobkyni nebola vyvodená zodpovednosť za dotknutý kartel na základe jej vlastnej priamej účasti na jeho činnostiach. V súlade s článkom 1 tohto rozhodnutia bola totiž jedine určená ona za zodpovednú za porušenie ako materská spoločnosť vedľajších účastníkov konania.
- 264 V prípade, ak zodpovednosť materskej spoločnosti vyplýva výlučne z priamej účasti jej dcérskej spoločnosti na porušení a ak tieto dve spoločnosti podali súbežné žaloby s rovnakým predmetom, môže Všeobecný súd bez toho, aby rozhodol *ultra petita*, zohľadniť zrušenie konštatovania porušenia vo vzťahu k dcérskej spoločnosti v prípade stanoveného obdobia a zodpovedajúcim spôsobom znížiť pokutu uloženú materskej spoločnosti solidárne s jej dcérskou spoločnosťou.
- 265 V tejto súvislosti na jednej strane platí, že na konštatovanie zodpovednosti hospodárskej jednotky je nevyhnutné predložiť dôkaz, že aspoň jeden subjekt porušil pravidlá Únie v oblasti hospodárskej súťaže a že táto okolnosť sa zistila v rozhodnutí, ktoré nadobudlo právoplatnosť, a na druhej strane, že nie je relevantné, prečo sa zistila neprítomnosť protiprávneho správania dcérskej spoločnosti.
- 266 Práve v takomto kontexte je potrebné vychádzať z úplne odvodenej povahy zodpovednosti materskej spoločnosti vzniknutej jedine z dôvodu priamej účasti dcérskej spoločnosti na porušení. V tomto názornom príklade má totiž zodpovednosť materskej spoločnosti svoj pôvod v protiprávnom správaní jej dcérskej spoločnosti, ktoré je pripísané materskej spoločnosti vzhľadom na hospodársku jednotku tvorenú týmito spoločnosťami. V dôsledku toho zodpovednosť materskej spoločnosti nevyhnutne závisí od skutočností zakladajúcich porušenie, ktorého sa dopustila jej dcérska spoločnosť, pričom s týmito skutočnosťami je nerozlučne previazaná zodpovednosť tejto dcérskej spoločnosti.
- 267 Z rovnakých dôvodov treba spresniť, že v situácii, keď nijaká okolnosť individuálne necharakterizuje správanie vytykané materskej spoločnosti, sa zníženie pokuty uloženej dcérskej spoločnosti solidárne s jej materskou spoločnosťou musí v zásade, pokiaľ sú splnené potrebné procesné podmienky, rozšíriť na materskú spoločnosť.
- 268 V prejednávanej veci treba konštatovať, že tak žalobkyňa, ako aj vedľajší účastníci konania podali žaloby proti napadnutému rozhodnutiu a tieto žaloby majú čiastočne rovnaký predmet, a to v prvom rade zrušenie pokuty uvedenej v článku 2 písm. f) uvedeného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa ich týka, a subsidiárne zníženie sumy uvedenej pokuty, ktorá im bola uložená spoločne a nerozdielne.
- 269 Za týchto okolností by bolo potrebné priznať žalobkyni rovnaké výhody z prípadného zrušenia napadnutého rozhodnutia ako vedľajším účastníkom konania v rámci žaloby podanej vo veci T-475/14.
- 270 Je však potrebné zdôrazniť, že rozsudkom z dnešného dňa vo veci T-475/14, Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi/Komisia, Všeobecný súd zamietol žalobu vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, a to tak návrhy na zrušenie podané vedľajšími účastníkmi konania, ako aj ich návrhy na zníženie pokút, ktoré im boli uložené.
- 271 Preto návrh žalobkyne na priznanie akéhokoľvek zníženia, ktoré by bolo priznané vedľajším účastníkom konania v dôsledku žaloby podanej proti napadnutému rozhodnutiu vo veci T-475/14, Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi/Komisia, nemôže byť úspešný, a v dôsledku toho treba v celom rozsahu zamietnuť návrhy na zníženie pokuty uloženej žalobkyni.

272 Na základe všetkého, čo bolo uvedené, sa táto žaloba musí zamietnuť.

IV. O trovách

- 273 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 274 Keďže žalobkyňa nemala úspech ani v jednom zo svojich návrhov a žalobných dôvodov, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.
- 275 Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže rozhodnúť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v odsekoch 1 a 2 uvedeného článku. Vzhľadom na okolnosti tohto sporu treba rozhodnúť, že spoločnosti Prysmian a PrysmianCS znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamietá.**
- 2. The Goldman Sachs Group, Inc., znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska komisia.**
- 3. Prysmian SpA a Prysmian Cavi e Sistemi Srl znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Collins

Kānčeva

Barents

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. júla 2018.

Podpisy

Obsah

I. Okolnosti predchádzajúce sporu	2
A. Žalobkyňa a dotknuté odvetvie	2
B. Správne konanie	2
C. Napadnuté rozhodnutie	3
1. Dotknuté porušenie	3
2. Zodpovednosť žalobkyne	4
3. Uložená pokuta	4
II. Konanie a návrhy účastníkov konania	5
III. Právny stav	6
A. O návrhu na zrušenie	6
1. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj na nesprávnom právnom posúdení a zjavne nesprávnom posúdení	6
a) O prvej časti týkajúcej sa uplatnenia domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, pokiaľ ide o obdobie od 29. júla 2005 do 3. mája 2007	7
1) O prvej výhrade týkajúcej sa použitia domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, pokiaľ ide o obdobie od 29. júla 2005 do 3. mája 2007	8
2) O druhej výhrade týkajúcej sa vyvrátenia domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu	12
b) O druhej časti týkajúcej sa záverov Komisie, pokiaľ ide o obdobie od 29. júla 2005 do 28. januára 2009	13
1) O právomoci vymenúvať členov rôznych predstavenstiev skupiny Prysmian, ako aj právomoci zvolávať akcionárov na zhromaždenia a navrhovať odvolanie členov predstavenstiev alebo predstavenstiev ako celku	14
2) O účinnom zastúpení žalobkyne v rámci predstavenstva spoločnosti Prysmian	17
3) O právomociach riadiť zástupcov žalobkyne v rámci predstavenstva	18
4) O dôležitosti úlohy, ktorú zohrávala žalobkyňa vo výboroch zriadených v skupine Prysmian	19
5) O prijímaní pravidelných informácií a mesačných správ	20
6) O opatreniach na zabezpečenie udržania rozhodujúcej kontroly po IPO	20
7) O dôkazoch typického správania priemyselného vlastníka	22
8) O celkovom hodnotení dôkazov uvedených v napadnutom rozhodnutí	23

c) O tretej časti týkajúcej sa záveru Komisie, podľa ktorého v podstate žalobkyňa nebola občajným finančným investorom.....	23
2. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 nariadenia č. 1/2003, nedostatočnosti dôkazov a porušení povinnosti odôvodnenia upravenej v článku 296 ZFEÚ....	24
a) O prvej časti založenej na porušení článku 2 nariadenia č. 1/2003 a nedostatočnosti dôkazov	25
b) O druhej časti založenej na porušení povinnosti odôvodnenia	26
3. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj na porušení zásad osobnej zodpovednosti a prezumpcie nevinoty ...	28
4. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj na zjavne nesprávnom posúdení a porušení zásad právnej istoty a osobnej povahy sankcií	29
5. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu	30
a) O prvej časti založenej na tom, že Komisia neprístupnila žalobkyňi dôkazy podstatné pre jej obhajobu	30
b) O druhej časti založenej na tom, že Komisia údajne nezákonne oneskorila sprístupnenie iných dokumentov podstatných pre obhajobu žalobkyne	32
c) O treťom žalobnom dôvode založenom na neprimeranej dĺžke správneho konania.....	33
B. O návrhoch na zníženie pokuty uloženej žalobkyňi	36
1. O žiadosti o zníženie uloženej pokuty z dôvodu chýb, ktorých sa dopustila Komisia pri výpočte sumy pokuty	36
2. O žiadosti o zníženie uloženej pokuty z dôvodu neprimeranej dĺžky správneho konania	36
3. O návrhu na zníženie pokuty s cieľom priznať akékoľvek zníženie sumy uvedenej pokuty, ktoré by bolo poskytnuté vedľajším účastníkom konania v dôsledku žaloby podanej proti napadnutému rozhodnutiu vo veci T-475/14	37
IV. O trovách	38